



คู่มือสำหรับอบบรมแรงงานต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย

คู่มือสำหรับอบรมแรงงานต่างด้าว
ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำงานในประเทศไทย



สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว
กรมการจัดหางาน

สำนักข้มลิตาเบรกรรมดัดดัด
กิตาเบรจัดดัดดัด



คู่มือสำหรับอบรมแรงงานต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย



สารบัญ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย	3
สัญญาจ้าง	8
สิทธิประโยชน์ต่างๆ	10
วินัยความปลอดภัย และสุขอนามัย	11
กฎหมาย ข้อห้าม และการคุ้มครองแรงงาน	14
การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย	24



ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย

ชื่อประเทศอย่างเป็นทางการ	ราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand)
เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร (Bangkok)
พื้นที่	513,115 ตารางกิโลเมตร
เขตแดน	มีพรมแดนทาง ทิศตะวันออก ติดสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา ทิศใต้ ติดสหพันธรัฐมาเลเซีย ทิศตะวันตก ติดสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ทิศเหนือ ติดสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ประชากร	ประมาณ 66 ล้านคน (2018)
ภาษาราชการ	ภาษาไทย
ธงชาติ	เป็นธงไตรรงค์มีสามสี สีแดง หมายถึง ชาตีสีขาว หมายถึง ศาสนา และสีน้ำเงินหมายถึง พระมหากษัตริย์
สกุลเงิน	บาท (THB)
การปกครอง	ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ศาสนา	ประชากรในประเทศไทยนับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาท ร้อยละ 95 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 4 ศาสนาคริสต์และศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 1
วันหยุดและการทำงาน	หน่วยงานราชการทำงานวันจันทร์ - วันศุกร์ หยุดวันเสาร์และอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ หน่วยงานเอกชนส่วนใหญ่จะหยุดวันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์

ลักษณะภูมิประเทศ

ประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในบริเวณที่เรียกว่า “คาบสมุทรอินโดจีน” ซึ่งหมายถึงดินแดนที่เชื่อมระหว่างกลางของสองแผ่นดินใหญ่ คือ อินเดียทางตะวันตก และจีนทางตะวันออก ประเทศตั้งอยู่ริมทวีป โดยติดกับทะเล ถึง 2 ด้าน คือ ด้านอ่าวไทยและด้านทะเลอันดามัน



ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นแบบ ภูมิอากาศร้อนชื้นเขตร้อน อากาศร้อนที่สุดในเดือน เมษายน พฤษภาคม เป็นฤดูร้อน ช่วงกลางเดือน พฤษภาคม - เดือนตุลาคม เป็นฤดูฝน ส่วนเดือน พฤศจิกายน - กลางเดือนมีนาคม อากาศแห้งและหนาว ยกเว้นภาคใต้ที่มีอากาศร้อนชื้นตลอดทั้งปี จึงมีแค่สองฤดู คือ ฤดูร้อนกับฤดูฝน



สังคมและวัฒนธรรมของไทย

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรม แต่สามารถผสมผสานกันได้อย่างกลมกลืนจนเป็นสังคมที่มีลักษณะเฉพาะ รักอิสระ ยึดมั่นในสถาบัน ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีขนบธรรมเนียม ประเพณีที่งดงาม มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ยอมรับในระบอบอาวสุ ไม่นิยมความรุนแรง ชอบการประนีประนอมและใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย มีความเป็นมิตรกับชาวต่างชาติโดยเฉพาะประชาคมอาเซียน ในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงในโลกโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยี การพัฒนาอย่างรวดเร็ว การคมนาคมสะดวกสบาย และการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการบริโภค ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีการดำเนินชีวิต บางประการทั้งในเมืองและชนบท

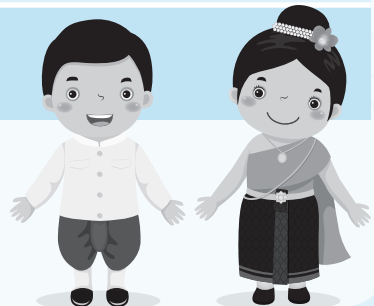
สังคมไทยยังคงรักษาสังคมแบบเครือญาติ เครือญาติที่รักและนับถือ รวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะในสังคมชนบทที่ร่วมใจทำบุญ ตามเทศกาล เช่น การทำบุญวันสงกรานต์เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว การนำของขวัญและน้ำอบไปรดน้ำขอพรจากบิดามารดา และญาติผู้ใหญ่



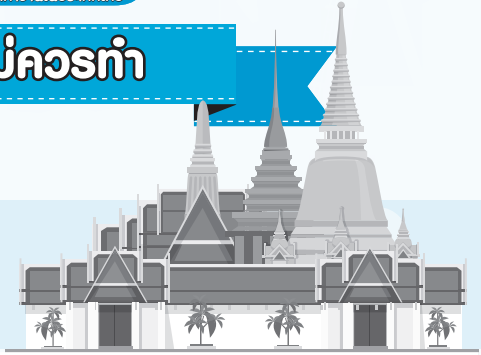
มารยาทไทย



1. คนไทยทักทายและแสดงความเคารพด้วยการไหว้ พร้อมกล่าวคำว่า “สวัสดี”
2. คนไทยมักส่งรอยยิ้มให้กันและกัน แสดงถึงความเป็นมิตรไมตรี แม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
3. เมื่อได้ยินเพลงชาติไทย ควรยืนตรงเพื่อแสดงถึงการให้เกียรติและเคารพต่อสถาบันชาติ
4. เมื่อได้ยินเพลงสรรเสริญพระบารมี ในโรงมหรสพหรือโรงภาพยนตร์ หรือสถานที่อื่นใดทุกคนควรยืน เพื่อแสดงความเคารพต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
5. ควรถอดรองเท้าเมื่อเข้าบ้าน หรือศาสนสถาน เช่น อุโบสถ วิหาร เป็นต้น
6. เมื่อได้รับเชิญหรือไปเยี่ยมเยียนผู้ใด ควรแสดงออกถึงน้ำใจไมตรีต่อเจ้าของบ้าน
7. คนไทยเรียกกันด้วยชื่อจริง เมื่อสนิทและคุ้นเคยกันจะเรียก ชื่อเล่นพร้อมคำนำหน้า “คุณ” เพื่อความสุภาพ
8. คนไทยนิยมรับประทานอาหารด้วยช้อนและส้อม
9. คนไทยจะให้ความเคารพนับถือโดยให้เกียรติแก่ผู้อาวุโสกว่า และบุคคลสำคัญ
10. เมื่อรับประทานอาหารร่วมกัน คนไทยให้เกียรติผู้อาวุโสรับประทานก่อน



สิ่งที่ไม่ควรทำ



1. ต้องไม่แสดงกิริยาลบหลู่ ดูหมิ่น สถาบันเกี่ยวกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ไทย
2. พระพุทธรูปเป็นสิ่งที่คนไทยให้ความเคารพ ไม่ควรกระทำใดๆ ที่แสดงถึงการลบหลู่ ดูหมิ่น เช่น การปีนป่าย หรือการนำไปวางในที่ที่ไม่เหมาะสม
3. คนไทยถือว่าศีรษะเป็นสิ่งสูงสุด ไม่ควรจับหรือส่งสิ่งของข้ามศีรษะ ซึ่งถือว่าไม่สุภาพ
4. คนไทยถือว่าเท้าเป็นของต่ำไม่ควรใช้เท้าชี้ เขี่ย หรือเดินข้ามบุคคล หรือสิ่งของ เช่น อาหาร หนังสือ เป็นต้น
5. ไม่ควรแต่งกายด้วยชุดสีดำในงานพิธีมงคลต่างๆ เช่น งานแต่งงาน เยี่ยมคนป่วย วันเกิด เป็นต้น
6. ไม่ควรแสดงความรักด้วยการกอดจูบในที่สาธารณะ หรือเขตศาสนสถาน
7. ไม่ควรแต่งกายไม่สุภาพ เช่น นุ่งสั้น หรือชุดเปิดไหล่ เมื่อเข้าไปศาสนสถาน หรือสถานที่สำคัญ
8. ไม่ควรกระทำการใดๆ ให้ผู้อื่นอับอาย เสียหน้าในที่สาธารณะ หรือต่อหน้าสาธารณชน
9. ไม่ควรทักทายคนไทยโดยเฉพาะสุภาพสตรีด้วยการโอบกอดหรือจูบ
10. ไม่พูดคุ้ยหรือเคี้ยวอาหารเสียงดังในขณะที่รับประทานอาหาร

สัญญาจ้าง

สัญญาจ้างงานเป็นเสมือนคู่มือในการปฏิบัติงาน ต้องอ่านให้เข้าใจ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ศึกษารายละเอียดและลักษณะการทำงานให้เข้าใจ และปฏิบัติให้ถูกต้อง ดังนี้

- 1.** สัญญาจ้างต้องระบุตำแหน่งงานและอัตราค่าจ้าง (ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ) และต้องระบุวันที่จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง
- 2.** ต้องระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนว่าเป็นสัญญาทำงาน 1 ปี หรือ 2 ปี พร้อมระบุสถานที่ทำงาน
- 3.** ชั่วโมงการทำงานปกติไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ไม่เกิน 7 ชั่วโมง/วัน ถ้าเกินจากชั่วโมงทำงานปกติ ต้องได้รับค่าล่วงเวลา และใน 1 สัปดาห์ทำงานไม่เกิน 6 วัน
- 4.** นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างหยุดประจำสัปดาห์โดยได้รับค่าจ้างสัปดาห์ละ 1 วัน และวันหยุดประเพณีไทยโดยได้รับค่าจ้างปีละ 13 วัน และเมื่อลูกจ้างทำงานครบหนึ่งปี นายจ้างตกลงจัดให้ลูกจ้างหยุดพักผ่อนประจำปี โดยได้รับค่าจ้างเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน
- 5.** ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกินเวลาทำงานปกติ นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาให้ลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่า 1.5 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดนายจ้างต้องจ่ายค่าทำงานในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างดังนี้
 - 5.1** ได้รับค่าจ้าง 1 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง ในกรณีที่มิสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุด
 - 5.2** ได้รับค่าจ้าง 2 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง ในกรณีที่มิสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุด

6.	นายจ้างตกลงจะจัดอาหารให้ลูกจ้างทุกวันทำงาน วันละ 3 มื้อ โดยค่าใช้จ่ายให้ตกลงกันเองระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง
7.	นายจ้างตกลงจะจัดที่พักอาศัยที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะให้แก่ลูกจ้าง โดยค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักให้ตกลงกันเองระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง
8.	นายจ้างตกลงจัดให้มีการรักษาพยาบาลแก่ลูกจ้างตลอดระยะเวลาของสัญญา ตามที่กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ กำหนด
9.	นายจ้างจะจ่ายค่าเดินทางของลูกจ้างถึงประเทศไทย รวมทั้งจัดหาหน้ะ รับส่งลูกจ้างจนถึงที่พักและจ่ายค่าโดยสารกลับภูมิลำเนาของลูกจ้างในกรณีทำงานครบสัญญา ยกเว้นกรณีที่เป็นความผิดของลูกจ้างหรือลูกจ้างเป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญา
10.	ลูกจ้างต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของบริษัทนายจ้าง ซึ่งกำหนดขึ้นภายใต้เงื่อนไขกฎหมาย และให้ความเคารพต่อขนบธรรมเนียมประเพณีไทย/ลูกจ้างต้องทำงานให้นายจ้างเท่านั้นไม่ไปทำงานให้กับบุคคลอื่น/ลูกจ้างต้องไม่กระทำการใดๆ ในลักษณะข่มขู่ประทุ้งหรือรวมตัวกันกระทำการสิ่งผิดกฎหมาย
11.	กรณีนายจ้างประสงค์บอกเลิกสัญญา นายจ้างต้องบอกกล่าวให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้า 1 เดือน หรือจ่ายเงินค่าจ้าง 1 เดือน แทนการบอกเลิกสัญญา หรือให้เป็นไปตามกฎหมายแรงงานไทย รวมทั้งนายจ้างต้องจ่ายค่าเดินทางกลับประเทศให้แก่ลูกจ้างด้วย/กรณีลูกจ้างประสงค์บอกเลิกสัญญาลูกจ้างต้องบอกกล่าวให้นายจ้างทราบล่วงหน้า 1 เดือน และต้องจ่ายค่าเดินทางกลับประเทศด้วยตนเอง
12.	นายจ้างจะต้องอพยพลูกจ้างไปอยู่ในสถานที่ปลอดภัยเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ เช่น ภัยธรรมชาติ การจลาจล การสู้รบ หรือการสงคราม และถ้าสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวยให้ทำงานต่อไป นายจ้างต้องส่งลูกจ้างกลับประเทศโดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด/เงื่อนไขอื่นที่มีได้ระบุในสัญญานี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย

กรณีทำงานในเรือประมงทะเล ต้องใช้สัญญาจ้างในงานประมงทะเล
(รายละเอียด หน้า 21 และ 22)

สิทธิประโยชน์ต่างๆ

แรงงานต่างด้าวที่นำเข้ามาตาม MOU ที่ต้องเข้าสู่ระบบประกันสังคม ได้สิทธิประโยชน์ ดังนี้

1. **กองทุนประกันสังคม** นายจ้างต้องขึ้นทะเบียนลูกจ้างเป็นผู้ประกันตน ภายใน 30 วัน นับจากวันที่นายจ้างรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยนายจ้างและลูกจ้าง ต้องจ่ายเงินสมทบในอัตราร้อยละ 5 จากฐานค่าจ้างที่นำมาคำนวณไม่ต่ำกว่าเดือนละ 1,650 บาท และสูงสุดไม่เกินเดือนละ 15,000 บาท โดยรัฐบาลจะออกเงินสมทบเข้ากองทุนด้วยส่วนหนึ่ง นายจ้างจ่ายสมทบร้อยละ 5 รัฐบาลไทยร้อยละ 2.75

สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ 7 กรณี ได้แก่ กรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย ทุพพลภาพ ตาย คลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน (ตามเงื่อนไขและระยะเวลาการส่งเงินสมทบ)

2. **กองทุนเงินทดแทน** นายจ้างของแรงงานต่างด้าวเป็นผู้จ่ายสมทบฝ่ายเดียวในอัตราร้อยละ 0.2-1 ของค่าจ้างตามความเสี่ยงของประเภทกิจการของนายจ้าง โดยจะได้รับความคุ้มครองนับตั้งแต่วันที่เข้าทำงานให้นายจ้าง

สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ ได้แก่ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตาย หรือสูญหาย

ข้อยกเว้นแรงงานต่างด้าวที่ไม่เข้าสู่ระบบประกันสังคม

ลูกจ้างที่ทำงานเป็นคนรับใช้ในบ้าน ทำงานเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งไม่ได้จ้างตลอดทั้งปี ลูกจ้างที่ทำงานเป็นครั้งคราว หรือตามฤดูกาล ลูกจ้างที่ทำงานให้นายจ้างประเภทหาบเร่หรือแผงลอย จะไม่ได้รับความคุ้มครอง แต่จะเข้าสู่ระบบการประกันสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข

วินัย ความปลอดภัย และสุขอนามัย

ข้อพึงปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

1.	ห้ามสูบบุหรี่ในบริเวณโรงงาน ยกเว้นบริเวณที่อนุญาตให้สูบได้	8.	ไม่เล่น หรือหยอกล้อกันในขณะปฏิบัติงาน
2.	ห้ามขว้างน้ำลายหรือน้ำหมากลงพื้น หรือในบริเวณทำงาน	9.	ถ้าเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ใช้งานชำรุดขณะปฏิบัติงาน ต้องแจ้งผู้ควบคุมทราบทันที
3.	ทิ้งขยะมูลฝอยในถังที่จัดไว้ให้เท่านั้น	10.	ถ้าเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน ต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมทราบทันที
4.	แต่งกายให้รัดกุมเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	11.	เมื่อเลิกปฏิบัติงานต้องทำความสะอาดเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ใช้งาน ตลอดจนพื้นที่ทำงาน
5.	ตรวจสอบสภาพของเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ว่าอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	12.	ห้ามนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ใดๆ ออกนอกบริเวณพื้นที่ทำงาน โดยไม่ได้รับอนุญาต
6.	ไม่ใช่เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ เมื่อยังไม่ได้รับคำแนะนำวิธีการใช้	13.	ต้องศึกษาและปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในสถานที่ทำงานอย่างเคร่งครัด
7.	สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายทุกครั้ง เมื่อต้องปฏิบัติงานที่อาจเกิดอันตราย		



การป้องกันอุบัติเหตุ

1

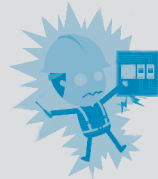
การทำงานบนที่สูงต้องสวมใส่เข็มขัดนิรภัย
และสายช่วยชีวิตขณะปฏิบัติงาน



2

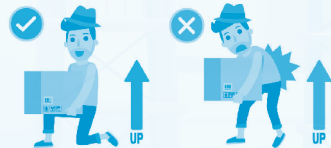
การป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าช็อต

- ✦ ไม่ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่บกพร่อง
- ✦ ไม่ใช้สายไฟเปลือยต่อปลั๊ก
- ✦ ไม่ใช้สายผุกร่อน หลุดลู่เยือก เปื้อนน้ำมันหรือเสื่อมสภาพ
- ✦ เรียนรู้เกี่ยวกับอันตรายของไฟฟ้า
- ✦ ห้ามใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าขณะตัวเปียก



3

การยกเคลื่อนย้ายของอย่างปลอดภัยและ
ไม่ปวดหลัง ต้องปฏิบัติให้ถูกวิธี



4

เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตน เมื่อเกิดเพลิงไหม้
และวิธีใช้ถังดับเพลิง



5

เรียนรู้เครื่องหมาย ความปลอดภัย



โปรดหลีกเลี่ยงและระมัดระวัง

1. การทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสมกับงาน
2. การเข้าไปในสถานที่อันตราย เช่น บริเวณเครื่องจักรกำลังทำงาน การยืนใต้ของที่แขวนอยู่สูง การเดินในพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัย
3. การตรวจเช็คอุปกรณ์ การทำความสะอาด การซ่อมแซม หรือการตรวจสอบเครื่องจักรในขณะที่เครื่องจักรกำลังทำงานอยู่หรือกำลังยกลอยหรือกำลังร้อนอยู่
4. การเดินเครื่องจักรทันทีโดยไม่มีการให้สัญญาณเตือนแก่ผู้อื่นที่อยู่บริเวณใกล้เคียง หรือไม่ได้ตรวจเช็คความปลอดภัยก่อนเดินเครื่อง
5. การไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หรือใช้ไม่เหมาะสม หรือใช้ไม่ถูกต้อง หรือสวมใส่เสื้อผ้าที่ไม่ปลอดภัย



จงเชื่อว่า
“อุบัติเหตุจะเป็นศูนย์ได้
ถ้าทุกคนมีความระมัดระวัง
ในการปฏิบัติงานของตน”

สุขอนามัยพื้นฐาน



ได้แก่ การดูแลสุขภาพด้วยตนเอง เพื่อการมีสุขภาพที่แข็งแรงและสุขภาพจิตที่ดี
แนะนำโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ มีดังนี้

1. กินอาหารที่มีประโยชน์ให้ครบห้าหมู่
2. ออกกำลังกายครั้งละ 30 นาที อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง อย่างสม่ำเสมอ
3. รู้จักควบคุมอารมณ์อย่างเหมาะสม
4. สร้างสภาพแวดล้อมที่ดีทั้งในบ้านและชุมชน
5. หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้เกิดโรคต่างๆ
6. งดอบายมุข บุหรี่ สุรา ยาเสพติด การพนันและสำส่อนทางเพศ

กฎหมาย ข้อยกเว้น และการคุ้มครองแรงงาน

**พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว
พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561**

1. ห้ามทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงาน
2. ห้ามทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ คนต่างด้าวสามารถทำงานได้ทุกชนิดตามประเภทงานที่กฎหมายกำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานในแต่ละกลุ่มงานนั้นทำได้

ข้อควรรู้และต้องปฏิบัติ

1. คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน ต้องแจ้งเข้าทำงานภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เข้าทำงาน (มาตรา 64/2)
2. คนต่างด้าวต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงผู้เป็นนายจ้าง สถานที่ทำงาน และลักษณะงานที่ทำภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เข้าทำงาน
3. คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานกับนายจ้าง ออกจากงานก่อนครบสัญญาจ้าง ไม่มีสิทธิทำงานกับนายจ้างรายอื่น ยกเว้น
 - 3.1 คนต่างด้าวจะเปลี่ยนนายจ้างได้ต่อเมื่อออกจากงานเพราะความผิดของนายจ้าง หรือได้ชำระค่าเสียหายให้นายจ้างรายเดิมแล้ว (มาตรา 51)
 - 3.2 กรณีคนต่างด้าวมียกเว้นสิทธิในการเปลี่ยนนายจ้างตามข้อ 3.1 ต้องแจ้งเพื่อทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายใน 30 วัน นับแต่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม (มาตรา 52) และต้องแจ้งต่อนายทะเบียนทุกครั้งที่ยื่นเปลี่ยนนายจ้าง
4. กรณีคนต่างด้าวไม่มีสิทธิในการเปลี่ยนนายจ้างหรือมีสิทธิเปลี่ยนนายจ้าง แต่ไม่ทำงานกับนายจ้างรายอื่นภายใน 30 วัน ใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ออกจากงานหรือพ้นกำหนดเวลา 30 วัน แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรสิ้นสุดลงตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง (มาตรา 53)

5. คนต่างด้าวมาทำงานแล้วเกิดเหตุในกรณีดังต่อไปนี้ (มาตรา 50)

5.1 กรณีนายจ้างไม่รับคนต่างด้าวเข้าทำงาน หรือคนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด เฉพาะที่ไม่ใช่ความผิดของคนต่างด้าว และคนต่างด้าวประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่น ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน อาจจัดให้คนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างรายอื่นภายใน 30 วัน นับแต่วันที่นายจ้างไม่รับเข้าทำงาน แต่ระยะเวลาการทำงานกับนายจ้างรายใหม่ต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาตามสัญญานำคนต่างด้าวมาทำงาน

5.2 กรณีคนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้าง หากเป็นความผิดของนายจ้างให้คนต่างด้าวสามารถเปลี่ยนไปทำงานกับนายจ้างรายอื่นได้ ภายใน 30 วัน

6. ห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และนายจ้างเรียกรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว เว้นแต่ค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนต่างด้าวที่นายจ้างได้ออกให้ไปก่อน ได้แก่ ค่าหนังสือเดินทาง ค่าตรวจสุขภาพ ค่าใบอนุญาตทำงาน หรือค่าใช้จ่ายอื่นทำนองเดียวกันตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา 42 และมาตรา 49)

ข้อ 3 - 6 ใช้กับคนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานตามระบบ MOU



ความผิดและโทษ

1.

คนต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับ
อนุญาตให้ทำงาน หรือทำงาน
นอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ เป็นการ
ฝ่าฝืนมาตรา 8 ต้องระวางโทษ ปรับ
ตั้งแต่ 5,000 - 50,000 บาท
(มาตรา 101)



2.

คนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาต
ให้ทำงานไม่แจ้งให้นายทะเบียน
ทราบถึงผู้เป็นนายจ้าง สถานที่ทำงาน
ของนายจ้างและลักษณะงานหลักที่ทำ
เป็นการฝ่าฝืน มาตรา 64/2
ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
20,000 บาท
(มาตรา 119/1)



3.

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต
ให้ทำงานไม่สามารถแสดง
ใบอนุญาตทำงานต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือนายทะเบียนภายใน
ระยะเวลาอันสมควร เป็นการฝ่าฝืน
มาตรา 68 ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกิน 5,000 บาท
(มาตรา 120)



คำแนะนำในการทำงานในประเทศไทย



1

ห้ามทำผิดกฎหมาย เช่น ห้ามเล่นการพนัน ครอบครองอาวุธ ขั้บรถโดยไม่มีใบอนุญาตขับขี่หรือขั้บขี่ขณะเมาสุรา



พกพาใบอนุญาตทำงานติดตัวตลอดเวลาที่ทำงาน

2



3

มีมารยาทในการใช้บริการสาธารณะ เช่น ไม่แย่งขึ้นรถโดยสาร ไม่สูบบุหรี่ในที่ห้ามสูบและที่สาธารณะ



ไม่ปลอมแปลงเอกสารทางราชการ

4



5

ศึกษา เรียนรู้ที่จะใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การเรียนภาษาไทย



ไม่หลงเชื่อผู้ที่แอบอ้างว่า สามารถช่วยเหลือให้อยู่หรือทำงานในประเทศไทย หรือดำเนินการเรื่องเอกสาร เช่น พาสปอร์ต วีซ่า

6



7

ศึกษาวินัยการจราจรในประเทศไทย เช่น ป้ายจราจรต่างๆ



พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

การปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน

ให้นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างชายและหญิงโดยเท่าเทียมกันในการจ้างงาน เว้นแต่ลักษณะหรือสภาพของงานไม่อาจปฏิบัติเช่นนั้นได้

เวลากำหนดงานปกติ

งานทุกประเภท ไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน หรือตามที่ลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันไว้ แต่ต้องไม่เกิน 48 ชั่วโมง/สัปดาห์

งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ไม่เกิน 7 ชั่วโมง/วัน หรือตามที่ลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันไว้ แต่ต้องไม่เกิน 42 ชั่วโมง/สัปดาห์

การทำงานล่วงเวลา

ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้างเป็นคราวๆ ไป แต่ถ้าเป็นงานซึ่งต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน หรือเป็นงานฉุกเฉิน นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาได้เท่าที่จำเป็น

การทำงานในวันหยุด

ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง เว้นแต่งานที่ต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน และงานฉุกเฉิน หรือกิจการโรงแรมสถานมหรสพ งานขนส่ง ร้านอาหาร ร้านขายเครื่องดื่ม สโมสร สมาคม หรือสถานพยาบาล นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดได้เท่าที่จำเป็น และชั่วโมงการทำงานล่วงเวลา และการทำงานในวันหยุด รวมแล้วต้องไม่เกิน 36 ชั่วโมง/สัปดาห์

เวลาพัก

ไม่น้อยกว่าวันละ 1 ชั่วโมง หลังจากลูกจ้างทำงานมาแล้วไม่เกิน 5 ชั่วโมงติดต่อกัน

สำหรับลูกจ้างเด็ก หลังจากทำงานมาแล้วไม่เกิน 4 ชั่วโมงติดต่อกัน ให้มีเวลาพักวันหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง และใน 4 ชั่วโมงนั้นให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กได้มีเวลาพักตามสมควร

วันหยุด

วันหยุดประจำปีสัปดาห์ไม่น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์

วันหยุดตามประเพณีไม่น้อยกว่า 13 วัน/ปี โดยรวมวันแรงงานแห่งชาติ

ลูกจ้างที่ทำงานติดต่อกันครบ 1 ปี มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน/ปี

วันลา

ลาป่วย ได้เท่าที่ป่วยจริง ได้รับค่าจ้างตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ไม่เกิน 30 วันทำงาน/ปี

ลากิจ ลูกจ้างมีสิทธิลา ได้ปีละไม่น้อยกว่า 3 วันทำงาน โดยได้รับค่าจ้างไม่เกิน 3 วันทำงานต่อปี

วันลาเพื่อคลอดบุตร ลูกจ้างหญิงมีสิทธิลาเพื่อคลอดบุตรครรภ์หนึ่ง ไม่เกิน 98 วัน นับรวมวันลาเพื่อตรวจครรภ์ก่อนคลอดบุตร และนับรวมวันหยุดที่มีระหว่างวันลาด้วย โดยได้รับค่าจ้างเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ไม่เกิน 45 วัน

ค่าจ้าง

ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ให้ถูกต้อง และตามกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน รายชั่วโมง หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นที่ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์แก่ลูกจ้าง

(2) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้าง นอกจาก (1) ให้จ่ายตามกำหนดเวลาที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน

(3) ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด และเงินที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่าย ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างให้นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุด และเงินที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่าย ตามที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับให้แก่ลูกจ้าง ภายใน 3 วัน นับแต่วันที่เลิกจ้าง

ค่าล่วงเวลา

วันทำงาน ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาให้แก่ลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่า 1.5 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงตามจำนวนที่ทำ หรือตามจำนวนผลงานที่ทำได้

วันหยุด ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่า 3 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงตามจำนวนที่ทำ หรือตามจำนวนผลงานที่ทำได้

ค่าชดเชย

นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยให้ลูกจ้างเมื่อเลิกจ้างลูกจ้างโดยไม่มีความผิดในอัตราตามกำหนดไว้ในกฎหมาย

นายจ้างมีสิทธิเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย

ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้าง
- (2) จงใจให้นายจ้างได้รับความเสียหาย
- (3) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (4) ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน หรือระเบียบ หรือคำสั่งของนายจ้าง อันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม และนายจ้างได้เตือนเป็นหนังสือแล้ว ทั้งนี้ หนังสือเตือนให้มีผลบังคับได้ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่ลูกจ้างกระทำความผิด เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงนายจ้างไม่จำเป็นต้องเตือน

- (5) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา 3 วันทำงานติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่น หรือไม่ก็ตาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

- (6) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณี (6) ถ้าเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ต้องเป็นกรณีที่สาเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหาย



กฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงาน ประมงทะเล พ.ศ. 2557 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

**ในกิจการประมงทะเลที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป นายจ้างต้องปฏิบัติ
ดังต่อไปนี้**

1. ห้ามหักค่าจ้างลูกจ้างยกเว้นเป็นการหักตามมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
2. ห้ามเรียกหรือรับหลักประกันจากลูกจ้าง เว้นแต่เป็นงานตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกหรือรับหลักประกันการทำงาน หรือหลักประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง
3. ห้ามรับลูกจ้างอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงาน
4. ต้องจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพัก ไม่น้อยกว่า 10 ชั่วโมง ในระหว่างการทำงาน 24 ชั่วโมง และไม่น้อยกว่า 77 ชั่วโมงในระยะเวลาการทำงาน 7 วัน
5. ต้องจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือที่มีข้อความถูกต้องตรงกัน จำนวนสองฉบับ โดยมอบให้ลูกจ้างและนายจ้างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ
6. ต้องนำตัวลูกจ้างไปรายงานตัวต่อพนักงานตรวจแรงงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง นับแต่วันทำสัญญาจ้าง
7. ในกรณีที่มิใช่ลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป นายจ้างต้องจัดทำทะเบียนลูกจ้างเป็นภาษาไทยและเก็บไว้ ณ สถานที่ทำงาน เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบ และส่งสำเนาทะเบียนลูกจ้างภายใน 30 วัน นับแต่วันเริ่มจ้างลูกจ้างเข้าทำงาน
8. นายจ้างต้องจัดทำเอกสารการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดไว้ที่สถานที่ทำงาน โดยระบุชื่อ-สกุล ตำแหน่งหน้าที่ในงานประมงทะเล อัตราค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุด และให้ลูกจ้างลงลายมือชื่อในเอกสารไว้เป็นหลักฐานเมื่อมีการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุด
9. การจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุด ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง เงินส่วนแบ่งให้จ่ายตามที่ตกลงกันแต่ต้องไม่เกิน 3 เดือนต่อหนึ่งครั้ง หากผิฉินัดการจ่าย ให้นายจ้างจ่ายดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี ในกรณีจึงผิฉินัดไม่จ่ายเงิน ให้นายจ้างจ่ายเงินเพิ่มให้แก่ลูกจ้างร้อยละ 15 ของเงินที่ค้างในทุทุก 7 วัน

10. การจ่ายเงินเป็นรายเดือน ลูกจ้างจะได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันคูณ 30 วัน

11. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดผ่านบัญชีธนาคารของลูกจ้าง โดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของลูกจ้าง

12. ต้องจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำปีในปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถ้าให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดให้จ่ายเงินเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่า 1 เท่า

13. ให้ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง โดยได้รับค่าจ้างปีหนึ่งไม่เกิน 30 วันทำงาน

14. ต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของค่าจ้างขั้นต่ำกรณีที่ ลูกจ้างไปตกค้างอยู่ในต่างประเทศเนื่องจากทำงานให้นายจ้าง

15. ต้องดำเนินการหรือออกค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างกลับสถานที่ที่รับลูกจ้างเข้าทำงานในกรณีเรืออับปางลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือเสียชีวิต หากหน่วยงานราชการเป็นผู้ส่งตัวลูกจ้างกลับให้มีสิทธิไต่เบี่ยเงินที่ได้จ่ายไปคืนจากนายจ้าง

16. นายจ้างต้องจัดให้มีอาหารและน้ำดื่มที่สะอาดถูกสุขลักษณะ ห้องส้วม เวชภัณฑ์และยาที่เพียงพอเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานและระยะเวลาที่ลูกจ้างอยู่บนเรือ

17. นายจ้างซึ่งทำประมงนอกน่านน้ำไทย ต้องจัดให้มีอุปกรณ์หรือระบบการสื่อสารผ่านดาวเทียม ที่รองรับการส่งข้อความได้ไม่ต่ำกว่า 1 เมกะไบต์ (MB) ต่อคนต่อเดือน เพื่อให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของลูกจ้างทั้งหมดบนเรือสามารถเข้าถึงและใช้ในการติดต่อหรือประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือญาติ ได้ตลอดเวลา โดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย หากอุปกรณ์ดังกล่าวไม่สามารถใช้งานได้ นายจ้างต้องจัดหาอุปกรณ์อื่นทดแทน จนกว่าจะซ่อมแซมหรือแก้ไขอุปกรณ์

18. ให้นายจ้างให้ความรู้แก่ลูกจ้างเกี่ยวกับสภาพการทำงาน การใช้เครื่องมือ สุขภาพ อนามัย สภาพความเป็นอยู่ และอุปกรณ์ความปลอดภัยบนเรือก่อนทำงาน

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

**พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 กำหนดให้คนต่างด้าว
ที่อยู่ในราชอาณาจักรเกิน 90 วัน ต้องรายงานตัวแจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงาน
ตรวจคนเข้าเมืองทุก 90 วัน**

บทกำหนดโทษ

กรณีหากคนต่างด้าว ซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรเกิน 90 วัน ต้องรายงานตัว
แจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงานตรวจคนเข้าเมืองทุก 90 วัน โดยหากคนต่างด้าวไม่มา
รายงานตัวทุก 90 วัน มีหลักเกณฑ์ข้อควรรู้และโทษ ดังนี้

1. การรับแจ้งที่พักอาศัย กรณีคนต่างด้าวอยู่เกิน 90 วัน มิใช่เป็นการ
ขออยู่ต่อในราชอาณาจักร
2. เมื่อคนต่างด้าวเดินทางออกนอกราชอาณาจักร เมื่อเดินทางกลับมา
ให้เริ่มนับเวลา 90 วัน ใหม่ทุกกรณี
3. คนต่างด้าวผู้ใดอยู่เกินกว่า 90 วัน ไม่แจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือแจ้งช้ากว่าที่กำหนด ต้องมารายงานตัวด้วยตนเอง และเสียค่าปรับ
จำนวน 2,000 บาท หรือคนต่างด้าว
ถูกจับกุมตัวมาไม่ว่ากรณีใดๆ ต้องเสียค่าปรับ
จำนวน 4,000 บาท



การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย

หากประสบปัญหาระหว่างการทำงานในประเทศไทย สามารถติดต่อขอรับ
ความช่วยเหลือหน่วยงานดังต่อไปนี้

1

สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว
ประจำประเทศไทย
520,502/1-3 ถนนประชาอุทิศ
(ซอยสหการประมุล)
เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

2

เหตุด่วนเหตุร้าย
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
แจ้งสายด่วน
Hot Line 191

3

เจ็บป่วยฉุกเฉิน
สถาบันการแพทย์
ฉุกเฉินแห่งชาติ
แจ้งสายด่วน
Hot Line 1669

4

การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย
ส่วนของกระทรวงแรงงาน

- ประสบปัญหาด้านแรงงานติดต่อ
กระทรวงแรงงาน สายด่วน **Hot Line 1506**
- แจ้งข้อร้องเรียนการจ้างงานไม่เป็น
ธรรม www.labour.go.th/helpme หรือ
Hot Line 1546

• ขอคำปรึกษาแนะนำ ประสานจัดหา
ที่พักชั่วคราวระหว่างรอการช่วยเหลือจาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ศูนย์ร่วมบริการช่วย
เหลือแรงงานต่างด้าว 10 ศูนย์ ที่ประจำ
ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด ดังนี้

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสมุทรปราการ โทร. 0 2395 5991-2

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสมุทรสาคร โทร. 0 3446 9327

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดชลบุรี โทร. 0 3839 8057

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดเชียงใหม่ โทร. 09 8123 4250

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดตาก โทร. 0 5556 3639-40

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดขอนแก่น โทร. 0 4333 0197-9 ต่อ 24

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดนครราชสีมา โทร. 08 6468 7563

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดระนอง โทร. 09 3795 8855

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทร. 08 8752 5925

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสงขลา โทร. 08 8591 0091

5

กรณีเดินทางเข้า
หรือ ออก นอกประเทศ
สำนักงานตำรวจ
ตรวจคนเข้าเมือง

Hot Line 1178

6

กรณีถูกละเมิดสิทธิ
ติดต่อสายด่วน
สำนักงานคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

Hot Line 1377

7

หากสงสัยหรือพบเห็นการค้ำฉุขัย
ติดต่อสายด่วน ศูนย์ช่วยเหลือสังคม
กระทรวงการพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์

Hot Line 1300



ຄູ່ມືສໍາລັບອົບຮົມແຮງງານຕ່າງດ້າວ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດວຽກໃນປະເທດໄທ



ສາລະບານ

ຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປກ່ຽວກັບປະເທດໄທ	27
ສັນຍາຈ້າງ	32
ສິດປະໂຫຍດຕ່າງໆ	34
ວິໄນຄວາມປອດໄພແລະສຸຂະອະນາໄມ	35
ກົດໝາຍ ຂໍ້ຫ້າມ ແລະການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ	38
ການຂໍຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນປະເທດໄທ	48



ຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປກ່ຽວກັບປະເທດໄທ

ຊື່ປະເທດໄທຢ່າງເປັນທາງການ	ຣາຊອານາຈັກໄທ (Kingdom of Thailand)
ເມືອງຫຼວງ	ກຸງເທບມະຫານະຄອນ (Bangkok)
ພື້ນທີ່	513,115 ຕາລາງກິໂລແມັດ
ເຂດແດນ	ມີຊາຍແດນທາງ ທິດຕາເວັນອອກ ຕິດກັບສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະຣາຊອານາຈັກກຳປູເຈຍ ທິດໃຕ້ ຕິດສະຫະພັນລັດມາເລເຊີຍ ທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດສາທາລະນະລັດແຫ່ງສະພະພາບມຸງມ້າ ທິດເໜືອ ຕິດສາທາລະນະລັດແຫ່ງສະຫະພາບມຸງມ້າ ແລະສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ປະຊາກອນ	ປະມານ 66 ລ້ານຄົນ (2018)
ພາສາລັດຖະການ	ພາສາໄທ
ທຸງຊາດ	ເປັນທຸງຊາດໄທມີສາມສີ ສີແດງໝາຍເຖິງຊາດ ສີຂາວໝາຍເຖິງສາດສະໜາ ແລະສີຟ້າໝາຍເຖິງພຣະມາຫະກະສັດ
ສະກຸນເງິນ	ບາດ (THB)
ການປົກຄອງ	ປະເທດໄທປົກຄອງດ້ວຍລະບອບປະຊາທິປະໄຕ ອັນມີພຣະມະຫາກະສັດທີ່ເປັນປະມຸກ
ສາດສະໜາ	ປະຊາກອນໃນປະເທດໄທນັບຖືສາດສະໜາພຸດ ນິກາຍເຖຣະວາດ ຮ້ອຍລະ 95 ສາດສະໜາອິດສະລາມຮ້ອຍລະ 4 ສາດສະໜາຄຣິສແລະສາດສະໜາອື່ນໆຮ້ອຍລະ 1
ມີພັກແລະມີເຮັດວຽກ	ໜ່ວຍງານລັດຖະການເຮັດວຽກວັນຈັນ-ວັນສຸກ ພັກວັນເສົາແລະວັນອາທິດ ແລະມີພັກທາງສາດສະໜາ ໜ່ວຍງານເອກະຊົນສ່ວນໃຫຍ່ຈະພັກວັນອາທິດ ແລະມີພັກທາງສາດສະໜາ

ລັກສະນະພູມສັນຖານປະເທດ

ປະເທດໄທຕັ້ງຢູ່ໃນພູມິພາກອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ໃນບໍລິເວນທີ່ເອີ້ນວ່າ “ຄາບສະໝຸດອິນໂດຈີນ” ເຊິ່ງໝາຍເຖິງດິນແດນທີ່ເຊື່ອມລະຫວ່າງກາງຂອງສອງແຜ່ນດິນໃຫຍ່ຄື ອິນເດຍທາງຕາເວັນຕົກແລະຈີນທາງຕາເວັນອອກ ປະເທດຕັ້ງຢູ່ແຄມທະວີບ ໂດຍຕິດກັບທະເລເຖິງ 2 ດ້ານຄື ດ້ານອ່າວໄທແລະດ້ານທະເລອັນດາມັນ



ລັກສະນະພູມອາກາດ

ພູມອາກາດຂອງປະເທດໄທສ່ວນໃຫຍ່ເປັນແບບພູມອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມເຂດຮ້ອນອາກາດຮ້ອນທີ່ສຸດໃນເດືອນເມສາ ພຶດສະພາ ເປັນລະດູຮ້ອນຊ່ວງກາງເດືອນພຶດສະພາ - ເດືອນຕຸລາ ເປັນລະດູຝົນ ສ່ວນເດືອນພະຈິກ - ກາງເດືອນມີນາ ອາກາດແຫ້ງແລະໜາວ ຍົກເວ້ນພາກໃຕ້ທີ່ມີອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມຕະຫຼອດປີ ຈິ່ງມີພຽງແຕ່ສອງລະດູຄື ລະດູຮ້ອນກັບລະດູຝົນ



ສັງຄົມແລະວັດທະນາທຳຂອງໄທ

ສັງຄົມໄທເປັນສັງຄົມທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງ
ວັດທະນາທຳ ຊາດຜົນ ສາດສະໜາແລະວັດທະນາທຳ ແຕ່ສາມາດ
ປະສົມປະສານກັນໄດ້ຢ່າງກົມກືນຈົນເປັນສັງຄົມທີ່ມີລັກສະນະ
ສະເພາະ ຮັກອິດສະຫຼະ ຢືດໝັ້ນໃນສະຖາບັນສາດສະໜາພຣະມະຫາ
ກະສັດ ມີຂະນົບທຳນຽມປະເພນີທີ່ດີງາມມີເອກະລັກເປັນຂອງຕົນເອງ
ຍອມຮັບໃນລະບົບອະນຸໄສ ບໍ່ນິຍົມຄວາມຮຸນແຮງ ມັກການປະນີປະນ
ອມແລະໃຊ້ຊີວິດຢ່າງງຽບສະຫງົບ ມີຄວາມເປັນມິດກັບຊາວຕ່າງຊາດ
ໂດຍສະເພາະປະຊາຄົມອາຊຽນ ໃນປັດຈຸບັນ ໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກການ
ປ່ຽນແປງໃນໂລກໂລກາຟິວັດທີ່ເຕັກໂນໂລຊີ ການພັດທະນາຢ່າງວ່ອງ
ໄວ ການຄົມມະນາຄົມສະດວກສະບາຍ ແລະການປ່ຽນແປງໃນວິຖີການ
ນຳເນີນຊີວິດບາງປະເພດທັງໃນເມືອງແລະຊົນນະບົດ

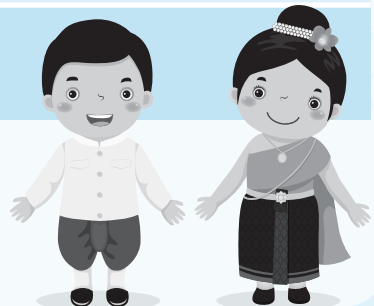
ສັງຄົມໄທຍັງຮັກສາສັງຄົມແບບຜື້ນ້ອງເຄົາລົບຜູ້ທີ່ຮັກແລະນັບຖື
ລວມກຸ່ມກັນຢ່າງໜຽວແໜ້ນ ໂດຍສະເພາະໃນສັງຄົມຊົນນະບົດທີ່ຮ່ວມ
ໃຈເຮັດບຸນຕາມເທດສະການເຊັ່ນ ການເຮັດບຸນວັນສິງການເຜື່ອອຸທິດ
ສ່ວນກຸສິນໃຫ້ບັນພະບຸລຸດທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ການນຳຂອງຂວັນແລະ
ນ້ຳອົບໄປຫິດນ້ຳຂໍຜອນຈາກບິດາມານດາແລະຍາດຜູ້ໃຫຍ່



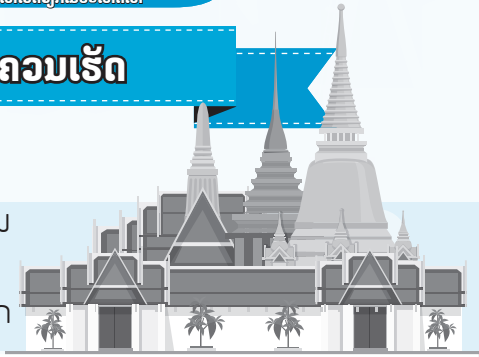
ມາລະຍາດໄທ



1. ຄົນໄທທັກທາຍແລະສະແດງຄວາມເຄົາລົບດ້ວຍການນົບ ພ້ອມກ່າວຄຳວ່າ “ສະຫວັດດີ”
2. ຄົນໄທມັກສິ່ງຮອຍຍື້ມໃຫ້ກັນແລະກັນ ສະແດງເຖິງຄວາມເປັນມິດໄມຕີ ເຖິງວ່າຈະບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກກັນມາກ່ອນ
3. ເມື່ອໄດ້ຍິນເພງຊາດໄທ ຄວນຢືນກົງເພື່ອສະແດງເຖິງການໃຫ້ກຽດແລະເຄົາລົບຕໍ່ສະຖາບັນຊາດ
4. ເມື່ອໄດ້ຍິນເພງສັນລະເສີນພຣະບາຣະມີ ໃນໂຮງມະຫໍລະສົບຫຼືໂຮງໝັງ ຫຼືສະຖາບັນບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງທຸກຄົນຄວນຢືນ ເພື່ອສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ສະຖາບັນພຣະມະຫາກະສັດ
5. ຄວນປິດເກີບເມື່ອເຂົ້າເຮືອນ ຫຼືສາດສະໜາສະຖານເຊັ່ນ ວັດວິຫານເປັນຕົ້ນ
6. ເມື່ອໄດ້ຮັບເຊີນຫຼືໄປຢ້ຽມຢາມຜູ້ໃດ ຄວນສະແດງອອກເຖິງນ້ຳໃຈໄມຕີແລະເຈົ້າຂອງບ້ານ
7. ຄົນໄທເອີ້ນກັນດ້ວຍຊື່ແທ້ ເມື່ອສະນິດແລະຄຸ້ນເຄີຍກັນຈະເອີ້ນຊື່ຫຼັ້ນ ພ້ອມຄຳນຳໜ້າ “ຄຸນ” ເພື່ອຄວາມສຸພາບ
8. ຄົນໄທນິຍົມຮັບປະທານອາຫານດ້ວຍປ່ວງແລະສ້ອມ
9. ຄົນໄທຈະໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືໂດຍໃຫ້ກຽດແກ່ຜູ້ອາວຸໂສກວ່າແລະບຸກຄົນສຳຄັນ
10. ເມື່ອຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມກັນ ຄົນໄທໃຫ້ກຽດຜູ້ອາວຸໂສຮັບປະທານກ່ອນ



ສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດ



1. ຕ້ອງບໍ່ສະແດງກິລິຍາຫຼືບຫຼູ່ ດູໝິ່ນ
ສະຖາບັນກ່ຽວກັບຊາດ
ສາດສະໜາແລະພຣະມາຫະກະສັດ
2. ພຣະພຸດທະຮູບເປັນສິ່ງທີ່ຄົນໄທໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ຄວນກະທຳການໃດໆ
ທີ່ສະແດງເຖິງການຫຼົບຫຼູ່ ດູໝິ່ນ ເຊັ່ນການປົນໄຕ່ ຫຼືການນຳໄປວາງໃນບ່ອນ
ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ
3. ຄົນໄທຖືວ່າຫົວເປັນສິ່ງສູງສຸດ ບໍ່ຄວນຈັບຫຼືສິ່ງສິ່ງຂອງຂ້າມຫົວ
ເຊິ່ງຖືວ່າບໍ່ສຸພາບ
4. ຄົນໄທຖືວ່າຕີນເປັນຂອງຕ່ຳ ບໍ່ຄວນໃຊ້ຕີນເຂ່ຍຫຼືຢາງຂ້າມບຸກຄົນຫຼືສິ່ງຂອງ
ເຊັ່ນ ອາຫານ ຫຼືໜັງສືເປັນຕົ້ນ
5. ບໍ່ຄວນແຕ່ງກາຍດ້ວຍຊຸດສີດຳໃນງານພິທີມຸງຄຸນຕ່າງໆເຊັ່ນງານແຕ່ງດອງ
ຢ້ຽມຢາມຄົນເຈັບ ວັນເກີດ ເປັນຕົ້ນ
6. ບໍ່ຄວນສະແດງຄວາມຮັກດ້ວຍການກອດຈຸບໃນທີ່ສາທາລະນະ ຫຼືໃນເຂດວັດ
7. ບໍ່ຄວນແຕ່ງກາຍບໍ່ສຸພາບເຊັ່ນ ນຸ່ງສິ້ນ ຫຼືຊຸດເປີດປ່າໄຫຼ່ເມື່ອເຂົ້າ
ໄປວັດຫຼືສະຖານທີ່ສຳຄັນ
8. ບໍ່ຄວນກະທຳການໃດໆໃຫ້ຜູ້ອື່ນອັບອາຍ ເສຍໜ້າໃນທີ່ສາທາລະນະ
ຫຼືຕໍ່ໜ້າສາທາລະນະຊົນ
9. ບໍ່ຄວນທັກທາຍຄົນໄທໂດຍສະເພາະສຸພາບສະຕິໂດຍການໂອບກອດຫຼືຈຸບ
10. ບໍ່ເວົ້າຈາກຫຼືຫຍໍ້ອາຫານສຽງດັງໃນຂະນະຮັບປະທານອາຫານ

ສັນຍາຈ້າງ

ສັນຍາຈ້າງວຽກປຽບເໝືອນຄູ່ມືໃນການປະຕິບັດວຽກ ຕ້ອງອ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະປະຕິບັດຕາມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ສຶກສາລາຍລະອຽດແລະລັກສະນະການເຮັດວຽກ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈແລະປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງດັ່ງນີ້

1. ສັນຍາຈ້າງຕ້ອງລະບຸຕຳແໜ່ງວຽກແລະອັດຕາຄ່າຈ້າງ (ຕ້ອງບໍ່ຕໍ່າກວ່າອັດຕາຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ) ແລະຕ້ອງລະບຸວັນທີ່ຈ່າຍຄ່າຈ້າງບໍ່ນ້ອຍກວ່າເດືອນລະໜຶ່ງເທື່ອ
2. ຕ້ອງລະບຸໄລຍະເວລາການຈ້າງຢ່າງຊັດເຈນວ່າເປັນສັນຍາຈ້າງເຮັດວຽກ 1 ປີຫຼື 2 ປີ ພ້ອມລະບຸສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ
3. ຊົ່ວໂມງການເຮັດວຽກປົກກະຕິບໍ່ເກີນ 8 ຊົ່ວໂມງ/ມື້ ວຽກທີ່ອາດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບແລະຄວາມປອດໄພບໍ່ເກີນ 7 ຊົ່ວໂມງ/ມື້ ຖ້າເກີນຈາກຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກປົກກະຕິຕ້ອງໄດ້ຮັບຄ່າລ່ວງເວລາແລະໃນ 1 ອາທິດເຮັດວຽກ 6 ມື້
4. ນາຍຈ້າງຕ້ອງຈັດໃຫ້ລູກຈ້າງຝັກວຽກປະຈຳອາທິດໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງອາທິດລະ 1 ມື້ ແລະວັນຝັກຕາມປະເພນີໄທໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງປີລະ 13 ມື້ ແລະເມື່ອລູກຈ້າງເຮັດວຽກຄົບໜຶ່ງປີ ນາຍຈ້າງຕົກລົງຈັດໃຫ້ລູກຈ້າງຢຸດຝັກຜ່ອນປະຈຳປີ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງເປັນເວລາບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 6 ມື້ເຮັດວຽກ
5. ຖ້ານາຍຈ້າງໃຫ້ລູກຈ້າງເຮັດວຽກເກີນເວລາເຮັດວຽກປົກກະຕິ ນາຍຈ້າງຕ້ອງຈ່າຍຄ່າລ່ວງເວລາໃຫ້ລູກຈ້າງໃນອັດຕາບໍ່ຫນ້ອຍກວ່າ 1.5 ເທົ່າຂອງຄ່າຈ້າງປົກກະຕິຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ຖ້ານາຍຈ້າງໃຫ້ລູກຈ້າງເຮັດວຽກໃນວັນຝັກ ນາຍຈ້າງຕ້ອງຈ່າຍຄ່າເຮັດວຽກໃນວັນຝັກໃຫ້ແກ່ລູກຈ້າງໃນອັດຕາບໍ່ຫນ້ອຍກວ່າ 2 ເທົ່າຂອງຄ່າຈ້າງປົກກະຕິຕໍ່ຊົ່ວໂມງ
 - 5.1 ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ 1 ເທົ່າ ຂອງຄ່າຈ້າງປົກກະຕິຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ໃນກໍລະນີທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງໃນມື້ຝັກ
 - 5.2 ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ 2 ເທົ່າ ຂອງຄ່າຈ້າງປົກກະຕິຕໍ່ຊົ່ວໂມງໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີສິດໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງໃນມື້ຝັກ

6.	ນາຍຈ້າງຕົກລົງຈະຈັດອາຫານໃຫ້ລູກຈ້າງທຸກມື້ເຮັດວຽກ ມື້ລະ 3 ຄາບ ໂດຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ຕົກລົງກັນເອງລະຫວ່າງນາຍຈ້າງກັບລູກຈ້າງ
7.	ນາຍຈ້າງຕົກລົງຈະຈັດທີ່ຝັກອາໄສທີ່ປອດໄພແລະຖືກສຸຂະລັກສະນະ ໃຫ້ແກ່ລູກຈ້າງ ໂດຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເລື່ອງທີ່ຝັກເຊົາໃຫ້ຕົກລົງກັນເອງລະຫວ່າງ ນາຍຈ້າງແລະລູກຈ້າງ
8.	ນາຍຈ້າງຕົກລົງຈັດໃຫ້ມີການຮັກສາພະຍາບານແກ່ລູກຈ້າງຕະຫຼອດ ໄລຍະເວລາຂອງສັນຍາຕາມທີ່ກົດໝາຍ ລະບຽບປະກາດກຳນົດ
9.	ນາຍຈ້າງຈະຈ່າຍຄ່າເດີນທາງຂອງລູກຈ້າງຮອດປະເທດໄທ ລວມທັງ ຈັດພາຫະນະຮັບສົ່ງລູກຈ້າງຈົນຮອດທີ່ຝັກເຊົາແລະຈ່າຍຄ່າໂດຍສານ ກັບພູມລຳເນົາຂອງລູກຈ້າງໃນກໍລະນີເຮັດວຽກຄົບສັນຍາ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ເປັນ ຄວາມຜິດຂອງລູກຈ້າງຫຼືລູກຈ້າງເປັນຝ່າຍບອກເລີກສັນຍາ
10.	ລູກຈ້າງຕ້ອງເຊື່ອຝັງແລະປະຕິບັດຕາມກົດຂໍ້ບັງຄັບຂອງບໍລິສັດນາຍຈ້າງ ເຊິ່ງກຳນົດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂກົດໝາຍແລະໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຂະໜົບທຳນ ຽມ ປະເພນີໄທ/ລູກຈ້າງຕ້ອງເຮັດວຽກໃຫ້ນາຍຈ້າງເທົ່ານັ້ນບໍ່ໄປເຮັດວຽກໃຫ້ ກັບບຸກຄົນອື່ນ/ລູກຈ້າງຕ້ອງບໍ່ດຳເນີນການໃດໆໃນລັກສະນະຊຸມນຸມປະທ້ວງຫຼື ຮວມໂຕກັນດຳເນີນການສິ່ງທີ່ຜິດກົດໝາຍ
11.	ກໍລະນີນາຍຈ້າງປະສົງບອກເລີກສັນຍາຈ້າງ ນາຍຈ້າງຕ້ອງບອກກ່າວໃຫ້ລູກຈ້າງ ຮັບຊາບລ່ວງໜ້າ1ເດືອນຫຼືຈ່າຍເງິນຄ່າຈ້າງ1ເດືອນແທນການບອກເລີກສັນຍາ ຫຼືໃຫ້ເປັນໄປຕາມກົດໝາຍແຮງງານໄທ ລວມທັງນາຍຈ້າງຕ້ອງຈ່າຍຄ່າ ເດີນທາງກັບປະເທດໃຫ້ແກ່ລູກຈ້າງດ້ວຍ / ກໍລະນີລູກຈ້າງປະສົງບອກເລີກສັນຍາ ຈ້າງຕ້ອງບອກກ່າວໃຫ້ນາຍຈ້າງຮັບຊາບລ່ວງໜ້າ1ເດືອນ ແລະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າ ເດີນທາງກັບປະເທດດ້ວຍຕົນເອງ
12.	ນາຍຈ້າງຈະຕ້ອງອົບພະຍົບລູກຈ້າງໄປຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປອດໄພເມື່ອເກີດເຫດ ວິກິດເຊັ່ນ ໄພທຳມະຊາດ ການຈະລາຈົນ ການສູ້ຮົບ ຫຼືການສົງຄາມ ແລະຖ້າສະຖານະການບໍ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ເຮັດວຽກຕໍ່ໄປ ນາຍຈ້າງຕ້ອງສົ່ງລູກຈ້າງ ກັບປະເທດໂດຍນາຍຈ້າງເປັນຜູ້ອອກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ / ເງື່ອນໄຂອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ ລະບຸໃນສັນຍານີ້ໃຫ້ເປັນໄປຕາມກົດໝາຍ

ກໍລະນີເຮັດວຽກໃນເຮືອປະມົງທະເລ ຕ້ອງໃຊ້ສັນຍາຈ້າງໃນວຽກງານ ປະມົງທະເລ (ລາຍລະອຽດໜ້າ 21 ແລະ 22)

ສິດປະໂຫຍດຕ່າງໆ

ແຮງງານຕ່າງດ້າວທີ່ນຳເຂົ້າຕາມ MOU ທີ່ຕ້ອງເຂົ້າສູ່ລະບົບປະກັນສັງຄົມ
ໄດ້ສິດປະໂຫຍດດັ່ງນີ້

1. ກອງທຶນປະກັນສັງຄົມ ນາຍຈ້າງຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນລູກຈ້າງ
ເປັນຜູ້ປະກັນຕົນ ພາຍໃນ 30 ວັນ ນັບຈາກວັນທີ່ນາຍຈ້າງຮັບລູກຈ້າງເຂົ້າເຮັດວຽກ
ໂດຍນາຍຈ້າງແລະລູກຈ້າງ ຕ້ອງຈ່າຍເງິນສົມທົບໃນອັດຕາຮ້ອຍລະ 5 ຈາກຖານ
ຄ່າຈ້າງທີ່ນຳມາຄຳນວນບໍ່ຕ່ຳກວ່າເດືອນລະ 1,650 ບາດແລະສູງສຸດບໍ່ເກີນເດືອນລະ
15,000 ບາດ ໂດຍລັດຖະບານຈະອອກເງິນສົມທົບເຂົ້າກອງທຶນນຳສ່ວນໜຶ່ງ
ນາຍຈ້າງຈ່າຍສົມທົບຮ້ອຍລະ 5 ລັດຖະບານໄທຮ້ອຍລະ 2.75

ສິດປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບ 7 ກໍລະນີ ໄດ້ແກ່ກໍລະນີເຈັບເປັນຫຼືປະສົບອັນຕະລາຍ
ຝຶການ ຕາຍ ເກີດລູກ ສິງເຄາະລູກ ເຖົ້າແກ່ ແລະວ່າງວຽກ (ຕາມເງື່ອນໄຂແລະ
ໄລຍະເວລາການສົ່ງເງິນສົມທົບ)

2. ກອງທຶນເງິນທົດແທນ ນາຍຈ້າງຂອງແຮງງານຕ່າງດ້າວເປັນຜູ້ຈ່າຍ
ສົມທົບ ຝ່າຍດຽວໃນອັດຕາຮ້ອຍລະ 0.2-1 ຂອງຄ່າຈ້າງຕາມຄວາມສ່ຽງຂອງ
ປະເພດກິດຈະການຂອງນາຍຈ້າງ ໂດຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມຄຸ້ມຄອງຕັ້ງແຕ່ວັນທຳອິດ
ທີ່ເຂົ້າເຮັດວຽກໃຫ້ນາຍຈ້າງ

ສິດປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ໄດ້ແກ່ ກໍລະນີປະສົບອັນຕະລາຍຫຼືເຈັບເປັນ
ຝຶການ ຕາຍ ຫຼືສູນຫາຍ

ຂໍ້ຍົກເວັ້ນແຮງງານຕ່າງດ້າວທີ່ບໍ່ເຂົ້າລະບົບປະກັນສັງຄົມ

ລູກຈ້າງທີ່ເຮັດວຽກເປັນຄົນຮັບໃຊ້ໃນບ້ານ ເຮັດວຽກປູກຕົ້ນໄມ້
ປະມົງ ປ່າໄມ້ແລະລ້ຽງສັດ ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຈ້າງຕະຫຼອດປີ ລູກຈ້າງທີ່ເຮັດວຽກ
ເປັນບາງຄັ້ງຄາວຫຼືຕາມລະດູການ ລູກຈ້າງທີ່ເຮັດວຽກໃຫ້ນາຍຈ້າງປະເພດຫາບແຫ່
ຫຼືແຜງລອຍ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຄຸ້ມຄອງ ແຕ່ຈະເຂົ້າສູ່ລະບົບການປະກັນສຸຂະພາບ
ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ວິໄນ ຄວາມປອດໄພ ແລະສຸຂະອະນາໄມ

ຂໍ້ຄວນປະຕິບັດເພື່ອຄວາມປອດໄພໃນການເຮັດວຽກ

1.	ຫ້າມສູບຢາໃນບໍລິເວນໂຮງງານ ຍົກເວັ້ນບໍລິເວນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ສູບໄດ້	8.	ບໍ່ຫຼິ້ນ ຫຼືຢອກກັນ ໃນຂະນະ ທີ່ເຮັດວຽກ
2.	ຫ້າມຖິ້ມນໍ້າລາຍຫລືນໍ້າຫມາກ ລົງຝື່ນ ຫຼືໃນບໍລິເວນເຮັດວຽກ	9.	ຖ້າເຄື່ອງມື ເຄື່ອງຈັກ ອຸປະກອນ ໃຊ້ວຽກເປັນເປົ້າໝາຍໃນຂະນະເຮັດວຽກ ຕ້ອງແຈ້ງຜູ້ຄວບຄຸມໃຫ້ຮັບຊາບ ທັນທີ
3.	ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອລົງໃນຖັງທີ່ຈັດໄວ້ ໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ	10.	ຖ້າເກີດອຸບັດຕິເຫດໃນຂະນະ ເຮັດວຽກຕ້ອງແຈ້ງຜູ້ຄວບຄຸມ ໃຫ້ຮັບຊາບທັນທີ
4.	ແຕ່ງກາຍໃຫ້ຮັດກຸມເໝາະສົມ ກັບການເຮັດວຽກ	11.	ເມື່ອເລີກວຽກຕ້ອງທຳຄວາມ ສະອາດເຄື່ອງມື ເຄື່ອງຈັກ ອຸປະກອນເຮັດວຽກຕະຫຼອດຈົນ ຝື່ນທີ່ເຮັດວຽກ
5.	ກວດສອບສະພາບຂອງເຄື່ອງ ມື ເຄື່ອງຈັກ ແລະອຸປະກອນ ວ່າຢູ່ໃນສະພາບພ້ອມໃຊ້ງານ	12.	ຫ້າມນຳເຄື່ອງມືຫຼືອຸປະກອນໃດ ໆອອກນອກບໍລິເວນຝື່ນທີ່ເຮັດ ວຽກໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ
6.	ບໍ່ໃຊ້ເຄື່ອງມື ເຄື່ອງຈັກແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆເມື່ອຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບ ຄຳແນະນຳວິທີການນຳໃຊ້	13.	ຕ້ອງສຶກສາແລະປະຕິບັດຕາມ ລະບຽບ ຄວາມປອດໄພໃນບ່ອນ ເຮັດວຽກຢ່າງເຄັ່ງຄັດ
7.	ໃສ່ອຸປະກອນປ້ອງກັນອັນຕະລາຍ ທຸກເທື່ອເມື່ອຕ້ອງເຮັດວຽກ ທີ່ອາດເກີດອັນຕະລາຍ		



ການປ້ອງກັນອຸບັດຕິເຫດ

1

ການເຮັດວຽກເທິງບ່ອນສູງຕ້ອງໃສ່ສາຍນິລະໄພ
ແລະສາຍຊ່ວຍຊີວິດໃນຂະນະທີ່ເຮັດວຽກ



2

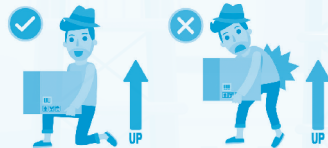
ການປ້ອງກັນອັນຕະລາຍຈາກໄຟຟ້າຊ່ອດ

- ✦ ບໍ່ໃຊ້ເຄື່ອງມືຫຼືອຸປະກອນທີ່ປົກຝ່ອງ
- ✦ ບໍ່ໃຊ້ສາຍໄຟເປື້ອນຕໍ່ປັກສຽບ
- ✦ ບໍ່ໃຊ້ສາຍເປ່ເພ ປຽກ ເປື້ອນນ້ຳມັນຫຼືເສື້ອມສະພາບ
- ✦ ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍຂອງໄຟຟ້າ
- ✦ ຫ້າມໃຊ້ອຸປະກອນໄຟຟ້າຂະນະໂຕປຽກ



3

ການຍົກເຄື່ອນຍ້າຍສິ່ງຂອງຢ່າງປອດໄພ
ແລະບໍ່ປວດຫຼັງຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກວິທີ



4

ຮຽນຮູ້ວິທີການປະຕິບັດຕົນເມື່ອເກີດໄຟໄໝ້
ແລະວິທີໃຊ້ຖັງມອດໄຟ



5

ຮຽນຮູ້ເຄື່ອງໝາຍຄວາມປອດໄພ



ກະຈຸນາຫຼີກລ່ຽງແລະລະມັດລະວັງ

1. ການເຮັດວຽກກັບເຄື່ອງຈັກທີ່ບໍ່ປອດໄພ
ຫຼືບໍ່ເໝາະສົມກັບວຽກ
2. ການເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ອັນຕະລາຍເຊັ່ນ
ບໍລິເວນເຄື່ອງຈັກກຳລັງເຮັດວຽກ ການຍື່ນຢູ່ກ້ອງສີ່ງ
ຂອງທີ່ແຂວນຢູ່ສູງ ການຢ່າງໃນພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ປອດໄພ
3. ການກວດເຊັກອຸປະກອນການເຮັດ
ຄວາມສະອາດ ການສ້ອມແປງຫຼືການກວດສອບ
ເຄື່ອງຈັກໃນຂະນະທີ່ເຄື່ອງຈັກກຳລັງເຮັດວຽກ
ຢູ່ຫຼືກຳລັງຍົກລວຍຫຼືກຳລັງຮ້ອນຢູ່
4. ການເປີດເຄື່ອງຈັກທັນທີໂດຍບໍ່ມີການ
ໃຫ້ສັນຍານເຕືອນແກ່ຜູ້ອື່ນທີ່ຢູ່ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງຫຼືບໍ່
ໄດ້ກວດເຊັກຄວາມປອດໄພກ່ອນເປີດເຄື່ອງ
5. ການບໍ່ໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນອັນຕະລາຍສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼືໃຊ້ບໍ່
ເໝາະສົມ ຫຼືໃຊ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼືສວມໃສ່ເສື້ອຜ້າທີ່ບໍ່ປອດໄພ



ຈົ່ງເຊື່ອວ່າ

“ອຸປັດຕິເຫດຈະເປັນສູນໄດ້
ຖ້າທຸກຄົນມີຄວາມລະມັດລະວັງ
ໃນການເຮັດວຽກຂອງຕົນ”

ສຸຂະອະນາໄມພື້ນຖານ



ໄດ້ແກ່ ການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອການມີສຸຂະພາບທີ່ແຂງແຮງ
ແລະສຸຂະພາບຈິດທີ່ດີ ແນະນຳໂດຍສຳນັກງານກອງທຶນສະໜັບສະໜູນການສ້າງເສີມ
ສຸຂະພາບ ມີດັ່ງນີ້

1. ກິນອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດໃຫ້ຄົບ 5 ໝູ່
2. ອອກກຳລັງກາຍເທື່ອລະ 30 ນາທີ ຢ່າງນ້ອຍອາທິດລະ 3 ເທື່ອຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ
3. ຮູ້ຈັກຄວບຄຸມອາລົມຢ່າງເໝາະສົມ
4. ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີທັງໃນບ້ານແລະຊຸມຊົນ
5. ຫຼີກລ່ຽງປັດໃຈສ່ຽງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດຕ່າງໆ
6. ງົດອຸປະກອນ ຢາສຸບ ເຫຼົ້າ ຢາເສບຕິດ ການຜະນັນແລະມື້ວສຸມທາງເພດ

ກົດໝາຍ ຂໍ້ທ້າມ ແລະການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ

ພຣະຣາຊກຳນົດການບໍລິຫານຈັດການການເຮັດວຽກຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ
ພ.ສ. 2560 ແລະທີ່ແກ້ໄຂເພີ່ມຕື່ມ (ສະບັບທີ 2) ປີ 2019

1. ທ້າມເຮັດວຽກໂດຍບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດເຮັດວຽກ

2. ທ້າມເຮັດວຽກນອກເໜືອຈາກທີ່ມີສິດທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ຄົນຕ່າງດ້າວສາມ
າດເຮັດວຽກໄດ້ທຸກຊະນິດຕາມປະເພດວຽກທີ່ກົດໝາຍກຳນົດໃຫ້ຄົນຕ່າງດ້າວເຊິ່ງ
ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດເຮັດວຽກໃນແຕ່ລະກຸ່ມວຽກນັ້ນເຮັດໄດ້

ຂໍ້ຄວນຮູ້ແລະຕ້ອງປະຕິບັດ

1. ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເຮັດວຽກ ຕ້ອງແຈ້ງເຂົ້າເຮັດວຽກພາຍໃນ
15 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ເຂົ້າເຮັດວຽກ (ມາດຕາ 64/2)

2. ຄົນຕ່າງດ້າວຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ນາຍທະບຽນຮູ້ເຖິງຜູ້ເປັນນາຍຈ້າງ ສະຖານທີ່
ເຮັດວຽກແລະລັກສະນະວຽກທີ່ເຮັດພາຍໃນ 15 ມື້ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ເຂົ້າເຮັດວຽກ

3. ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ເຂົ້າມາເຮັດວຽກກັບນາຍຈ້າງອອກຈາກວຽກກ່ອນຄົບ
ສິ້ນຍາຈ້າງ ບໍ່ມີສິດເຮັດວຽກກັບນາຍຈ້າງອື່ນ ຍົກເວັ້ນ

3.1 ຄົນຕ່າງດ້າວຈະປ່ຽນນາຍຈ້າງໄດ້ຕໍ່ເມື່ອອອກຈາກວຽກເພາະ
ຄວາມຜິດຂອງນາຍຈ້າງ ຫລືໄດ້ຊຳລະຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ນາຍຈ້າງລາຍເດີມແລ້ວ
(ມາດຕາ 51)

3.2 ກໍລະນີຄົນຕ່າງດ້າວມີສິດໃນການປ່ຽນນາຍຈ້າງຕາມຂໍ້ 3.1 ຕ້ອງ
ແຈ້ງເພື່ອເຮັດວຽກກັບນາຍຈ້າງລາຍໃໝ່ພາຍໃນ 30 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ເລີກເຮັດວຽກ
ກັບນາຍຈ້າງເດີມ (ມາດຕາ 52) ແລະຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ນາຍທະບຽນທຸກຄັ້ງທີ່ປ່ຽນນາຍຈ້າງ

4. ກໍລະນີຄົນຕ່າງດ້າວບໍ່ມີສິດໃນການປ່ຽນນາຍຈ້າງຫຼືມີສິດປ່ຽນນາຍຈ້າງ
ແຕ່ບໍ່ເຮັດວຽກກັບນາຍຈ້າງລາຍອື່ນພາຍໃນ 30 ວັນ ໃບອະນຸຍາດເຮັດວຽກຂອງ
ຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ນັ້ນສິ້ນສຸດລົງນັບແຕ່ວັນທີ່ອອກຈາກວຽກຫຼືຜົນກຳນົດເວລາ 30 ວັນ
ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ແລະໃຫ້ຖືວ່າການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຢູ່ໃນຣາຊອານາຈັກສິ້ນສຸດລົງ
ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄົນເຂົ້າເມືອງ (ມາດຕາ 53)

5. ຄົນຕ່າງດ້າວມາເຮັດວຽກແລ້ວເກີດອຸບັດຕິເຫດໃນກໍລະນີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້
(ມາດຕາ 50)

5.1 ກໍລະນີນາຍຈ້າງບໍ່ຮັບຄົນຕ່າງດ້າວເຂົ້າເຮັດວຽກຫຼືຄົນຕ່າງ
ດ້າວອອກຈາກວຽກ ບໍ່ວ່າດ້ວຍເຫດໃດສະເພາະທີ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຄົນຕ່າງ
ດ້າວແລະຄົນຕ່າງດ້າວປະສົງຈະເຮັດວຽກກັບນາຍຈ້າງລາຍອື່ນ ຜູ້ຮັບອະນຸຍາດ
ໃຫ້ນຳຄົນຕ່າງດ້າວເຂົ້າມາເຮັດວຽກອາດຈັດໃຫ້ຄົນຕ່າງດ້າວເຮັດວຽກກັບນາຍຈ້າງ
ລາຍອື່ນພາຍໃນ 30 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ນາຍຈ້າງບໍ່ຮັບເຂົ້າເຮັດວຽກ ແຕ່ໄລຍະເວລາ
ການເຮັດວຽກກັບນາຍຈ້າງລາຍໃໝ່ຕ້ອງບໍ່ເກີນກຳນົດໄລຍະເວລາຕາມສັນຍານຳ
ຄົນຕ່າງດ້າວມາເຮັດວຽກ

5.2 ກໍລະນີຄົນຕ່າງດ້າວບໍ່ຍິນຍອມເຮັດວຽກກັບນາຍຈ້າງ
ຫາກເປັນຄວາມຜິດຂອງນາຍຈ້າງໃຫ້ຄົນຕ່າງດ້າວສາມາດປ່ຽນໄປເຮັດວຽກກັບ
ນາຍຈ້າງລາຍໃໝ່ໄດ້ພາຍໃນ 30 ວັນ

6. ຫ້າມຜູ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳຄົນຕ່າງດ້າວມາເຮັດວຽກກັບນາຍຈ້າງ
ໃນປະເທດແລະນາຍຈ້າງເອີ້ນຮັບເງິນຫຼືຊັບສິນອື່ນໃດຈາກຄົນຕ່າງດ້າວ
ເວັ້ນແຕ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ນາຍຈ້າງ
ໄດ້ອອກໃຫ້ໄປກ່ອນ ໄດ້ແກ່ ຄ່າໜັງສືເດີນທາງ ຄ່າກວດສຸຂະພາບ
ຄ່າໃບອະນຸຍາດເຮັດວຽກ ຫຼືຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນທຳນອງດຽວກັນຕາມທີ່ອະທິບໍດີປະກາດ
ກຳນົດ (ມາດຕາ 42 ແລະມາດຕາ 49)

ຂໍ້ 3 – 6 ໃຊ້ກັບຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ເຂົ້າມາເຮັດວຽກຕາມລະບົບ MOU



ຄວາມພິດແລະໂທດ

1.

ຄົນຕ່າງດ້າວເຮັດວຽກໂດຍບໍ່
ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດວຽກ
ຫຼືເຮັດວຽກນອກເໜືອຈາກທີ່ມີສິດ
ຈະເຮັດໄດ້ ເປັນການຝ່າຝົນມາດຕາ 8
ຕ້ອງຖືກໂທດປັບໄໝຕັ້ງແຕ່
5,000 – 50,000 ບາດ
(ມາດຕາ 101)



2.

ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດ
ໃຫ້ເຮັດວຽກບໍ່ແຈ້ງໃຫ້ນາຍທະບຽນ
ຮັບຊາບເຖິງຜູ້ເປັນນາຍຈ້າງ ສະຖານທີ່
ເຮັດວຽກຂອງນາຍຈ້າງແລະລັກສະນະ
ວຽກຫຼັກທີ່ເຮັດ ເປັນການຝ່າຝົນ
ມາດຕາ 64/2 ຕ້ອງຖືກໂທດປັບໄໝບໍ່ເກີນ
20,000 ບາດ
(ມາດຕາ 119/1)



3.

ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ
ໃຫ້ເຮັດວຽກບໍ່ສາມາດສະແດງ
ໃບອະນຸຍາດເຮັດວຽກຕໍ່ຜະນິກງານ
ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼືນາຍທະບຽນພາຍໃນ
ໄລຍະເວລາອັນສົມຄວນ ເປັນການຝ່າຝົນ
ມາດຕາ 68 ຕ້ອງຖືກໂທດ
ປັບໄໝບໍ່ເກີນ 5,000 ບາດ
(ມາດຕາ 120)



ຄໍາແນະນຳຂະນະເຮັດວຽກໃນປະເທດໄທ



1

ຫ້າມເຮັດຜິດກົດໝາຍເຊັ່ນ ຫ້າມຫຼິ້ນການຜະນັນ
ຄອບຄອງອາວຸດ ຂັບລົດໂດຍບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດ
ຂັບຂີ່ຫຼືຂັບຂີ່ຂະນະເມົາເຫຼົ່າ



ຖືໃບອະນຸຍາດເຮັດວຽກຕິດໂຕຕະຫຼອດເວລາ

2



3

ມີມາລະຍາດໃນການໃຊ້ບໍລິການສາທາລະນະ
ເຊັ່ນ ບໍ່ຍາດຂີ່ລົດໂດຍສານ ບໍ່ສຸບຢາໃນປ່ອນ
ຫ້າມສຸບແລະທີ່ສາທາລະນະ



ບໍ່ປອມແປງເອກະສານທາງລັດຖະການ

4



5

ສຶກສາ ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໃຊ້ເວລາວ່າງ
ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດເຊັ່ນ ການຮຽນພາສາໄທ



ບໍ່ຫຼົງເຊື່ອຜູ້ທີ່ແອບອ້າງວ່າ ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອ
ໃຫ້ຢູ່ຫຼືເຮັດວຽກໃນປະເທດໄທຫຼືດຳເນີນການ
ເລື່ອງເອກະສານເຊັ່ນ ໜັງສືເດີນທາງ ວີຊາ

6



7

ສຶກສາວິໄນຈະລາຈອນໃນປະເທດໄທ
ເຊັ່ນ ປ້າຍຈະລາຈອນຕ່າງໆ



ພຣະຣາຊບັນຍັດຖຸ້ມຄອງແຮງງານ ພ.ສ. 2541

ການປະຕິບັດທີ່ເທົ່າທຽມກັນ

ໃຫ້ນາຍຈ້າງປະຕິບັດຕໍ່ລູກຈ້າງຊາຍແລະຍິງໂດຍເທົ່າທຽມກັນ
ໃນການຈ້າງວຽກ ເວັ້ນແຕ່ລັກສະນະຫຼືສະພາບຂອງວຽກທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດແນວ
ນັ້ນໄດ້

ເວລາເຮັດວຽກປົກກະຕິ

ວຽກທຸກປະເພດ ບໍ່ເກີນ 8 ຊົ່ວໂມງ/ມື້ ຫຼືຕາມທີ່ລູກຈ້າງແລະນາຍຈ້າງ
ຕົກລົງກັນໄວ້ ແຕ່ຕ້ອງບໍ່ເກີນ 48 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ

ວຽກທີ່ອາດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບແລະຄວາມປອດໄພ
ບໍ່ເກີນ 7 ຊົ່ວໂມງ/ມື້ ຫຼືຕາມທີ່ລູກຈ້າງແລະນາຍຈ້າງຕົກລົງກັນໄວ້ ແຕ່ຕ້ອງບໍ່ເກີນ
42 ຊົ່ວໂມງ/ອາທິດ

ການເຮັດວຽກລ່ວງເວລາ

ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຍິນຍອມຈາກລູກຈ້າງເປັນເທື່ອໆໄປ ແຕ່ຖ້າເປັນ
ວຽກເຊິ່ງຕ້ອງເຮັດຕິດຕໍ່ກັນໄປຖ້າຢຸດຈະເສຍຫາຍແກ່ວຽກ ຫຼືເປັນວຽກສຸກເສີນ
ນາຍຈ້າງອາດໃຫ້ລູກຈ້າງເຮັດວຽກລ່ວງເວລາໄດ້ເທົ່າທີ່ຈໍາເປັນ

ການເຮັດວຽກໃນວັນພັກ

ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຍິນຍອມຈາກລູກຈ້າງ ເວັ້ນແຕ່ວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດຕິດ
ຕໍ່ກັນໄປຖ້າຢຸດຈະເສຍຫາຍແກ່ວຽກແລະວຽກສຸກເສີນ ຫຼືກິດຈະການໂຮງແຮງ
ສະຖານມະໂຫລະສົບ ວຽກງານຂົນສົ່ງ ຮ້ານອາຫານ ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງດື່ມ ສະໂມສອນ
ສະມາຄົມ ຫຼືສະຖານພະຍາບານ ນາຍຈ້າງອາດໃຫ້ລູກຈ້າງເຮັດວຽກໃນວັນພັກໄດ້ເທົ່າ
ທີ່ຈໍາເປັນ ແລະຊົ່ວໂມງການເຮັດວຽກລ່ວງເວລາແລະການເຮັດວຽກໃນວັນພັກລວມ
ແລ້ວຕ້ອງບໍ່ເກີນ 36 ຊົ່ວໂມງ/ອາທິດ

ເວລາພັກ

ບໍ່ນ້ອຍກວ່າວັນລະ 1 ຊົ່ວໂມງ ຫຼັກຈາກລູກຈ້າງເຮັດວຽກມາແລ້ວບໍ່ເກີນ
5 ຊົ່ວໂມງຕິດຕໍ່ກັນ

ສໍາລັບລູກຈ້າງເດັກ ຫຼັງຈາກເຮັດວຽກມາແລ້ວບໍ່ເກີນ 4 ຊົ່ວໂມງຕິດຕໍ່ກັນ
ໃຫ້ມີເວລາພັກວັນໜຶ່ງບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 1 ຊົ່ວໂມງແລະໃນ 4 ຊົ່ວໂມງນັ້ນໃຫ້ລູກຈ້າງ
ເຊິ່ງເປັນເດັກໄດ້ມີເວລາພັກຕາມສົມຄວນ

ມື້ຝັກ

ມື້ຝັກປະຈຳອາທິດບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 1 ມື້/ອາທິດ
ມື້ຝັກຕາມປະເພນີບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 13 ມື້/ປີ ໂດຍລວມວັນແຮງງານແຫ່ງຊາດ
ລູກຈ້າງທີ່ເຮັດວຽກຕິດຕໍ່ກັນຄົບ 1 ປີ ມີສິດຢຸດຝັກຜ່ອນປະຈຳປີບໍ່ນ້ອຍ
ກວ່າ 6 ມື້ເຮັດວຽກ/ປີ

ມື້ລາຝັກ

ລາຝັກເນື່ອງຈາກເຈັບເປັນ ໄດ້ເທົ່າທີ່ເຈັບເປັນແທ້ ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ
ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາທີ່ຝັກ ແຕ່ບໍ່ເກີນ 30 ມື້ເຮັດວຽກ/ປີ

ລາຝັກສ່ວນໂຕ ລູກຈ້າງມີສິດລາ ໄດ້ປີລະບໍ່ຫນ້ອຍກວ່າ 3 ມື້ເຮັດວຽກ
ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງບໍ່ເກີນ 3 ມື້ເຮັດວຽກຕໍ່ປີ

ລາຝັກເພື່ອເກີດລູກ ລູກຈ້າງຜູ້ຍິງມີສິດລາເພື່ອເກີດລູກເທື່ອໜຶ່ງບໍ່ເກີນ
98 ມື້ ນັບລວມມື້ລາເພື່ອກວດເລື່ອງຖືພາກ່ອນເກີດລູກ ແລະນັບລວມມື້ຝັກ
ທີ່ມີລະຫວ່າງມື້ລາດ້ວຍ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງເທົ່າກັບຄ່າຈ້າງໃນມື້ເຮັດວຽກ
ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາທີ່ລາ ແຕ່ບໍ່ເກີນ 45 ມື້

ຄ່າຈ້າງ

ຄ່າຈ້າງ ຄ່າລ່ວງເວລາ ຄ່າເຮັດວຽກໃນມື້ຝັກ ແລະຄ່າລ່ວງເວລາ
ໃນມື້ຝັກໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະຕາມກຳນົດເວລາ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

(1) ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຄຳນວນຄ່າຈ້າງເປັນລາຍເດືອນ ລາຍວັນ ລາຍຊົ່ວໂມງ
ຫຼືເປັນໄລຍະເວລາຢ່າງອື່ນທີ່ບໍ່ເກີນໜຶ່ງເດືອນ ຫຼືຕາມຜົນງານໂດຍຄຳນວນເປັນໜ່ວຍ
ໃຫ້ຈ່າຍເດືອນໜຶ່ງບໍ່ນ້ອຍກວ່າໜຶ່ງເທື່ອ ເວັ້ນແຕ່ຈະມີການຕົກລົງກັນເປັນຢ່າງອື່ນທີ່
ປັນປະໂຫຍດແກ່ລູກຈ້າງ

(2) ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຄຳນວນຄ່າຈ້າງ ນອກຈາກ (1) ໃຫ້ຈ່າຍ
ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ນາຍຈ້າງແລະລູກຈ້າງຕົກລົງກັນ

(3) ຄ່າລ່ວງເວລາ ຄ່າເຮັດວຽກໃນມື້ຝັກ ແລະຄ່າລ່ວງເວລາໃນມື້ຝັກ
ແລະເງິນທີ່ນາຍຈ້າງມີໜ້າທີ່ຕ້ອງຈ່າຍ ໃຫ້ຈ່າຍເດືອນໜຶ່ງບໍ່ນ້ອຍກວ່າໜຶ່ງເທື່ອ

ໃນກໍລະນີທີ່ນາຍຈ້າງເລີກຈ້າງລູກຈ້າງໃຫ້ນາຍຈ້າງຈ່າຍຄ່າຈ້າງ ຄ່າລ່ວງເວລາ
ຄ່າເຮັດວຽກໃນມື້ຝັກແລະຄ່າລ່ວງເວລາໃນມື້ຝັກ ແລະເງິນທີ່ນາຍຈ້າງມີໜ້າທີ່
ຕ້ອງຈ່າຍ ຕາມທີ່ລູກຈ້າງມີສິດໄດ້ຮັບໃຫ້ແກ່ລູກຈ້າງພາຍໃນ 3 ວັນ
ນັບແຕ່ວັນທີ່ເລີກຈ້າງ

ຄຳລ່ວງເວລາ

ວັນເຮັດວຽກ ໃຫ້ນາຍຈ້າງຈ່າຍຄ່າລ່ວງເວລາໃຫ້ແກ່ລູກຈ້າງ
ໃນອັດຕາບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 1.5 ເທົ່າຂອງຄ່າຈ້າງຕໍ່ຊົ່ວໂມງຕາມຈຳນວນທີ່ເຮັດ
ຫຼືຕາມຈຳນວນຜົນງານທີ່ເຮັດໄດ້

ມື້ຝັກ ໃຫ້ນາຍຈ້າງຈ່າຍຄ່າລ່ວງເວລາໃນມື້ຝັກໃຫ້ແກ່ລູກຈ້າງ
ໃນອັດຕາບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 3 ເທົ່າຂອງອັດຕາຄ່າຈ້າງຕໍ່ຊົ່ວໂມງຕາມຈຳນວນທີ່ເຮັດ
ຫຼືຕາມຈຳນວນຜົນງານທີ່ເຮັດໄດ້

ຄ່າຊົດເຊີຍ

ນາຍຈ້າງຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍໃຫ້ລູກຈ້າງເມື່ອເລີກຈ້າງລູກຈ້າງ
ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດ ໃນອັດຕາຕາມກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ

ນາຍຈ້າງມີສິດເລີກຈ້າງໂດຍບໍ່ຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍ

ໃນກໍລະນີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

(1) ສິ່ງໄກ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ຫຼືກະທຳຄວາມຜິດອາຍາໂດຍເຈດຕະນາແກ່ນາຍຈ້າງ

(2) ຈົງໃຈໃຫ້ນາຍຈ້າງໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ

(3) ປະໝາດເປັນເຫດໃຫ້ນາຍຈ້າງໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ

(4) ຝ່າຜົນຂໍ້ບັງຄັບກ່ຽວກັບການເຮັດວຽກຫຼືລະບຽບຫຼືຄຳສັ່ງຂອງນາຍຈ້າງ
ອັນຊອບດ້ວຍກົດໝາຍແລະເປັນທຳ ແລະນາຍຈ້າງໄດ້ຕົກເຕືອນເປັນໜັງສືແລ້ວ ທັງ
ນີ້ໜັງສືເຕືອນໃຫ້ມີຜົນບັງຄັບໄດ້ບໍ່ເກີນໜຶ່ງປີ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ລູກຈ້າງເຮັດຜິດ ເວັ້ນແຕ່ກໍ
ລະນຶຮ້າຍແຮງນາຍຈ້າງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕົກເຕືອນ

(5) ປະຖົມໜ້າທີ່ເປັນເວລາສາມວັນເຮັດວຽກຕິດຕໍ່ກັນບໍ່ວ່າຈະມີມື້ຝັກຂຶ້ນ
ຫຼືບໍ່ກໍຕາມໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນອັນສົມຄວນ

(6) ໄດ້ຮັບໂທດຕິດຄຸກຕາມຄຳພິພາກສາເຖິງທີ່ສຸດໃຫ້ຕິດຄຸກ ເວັ້ນແຕ່ເປັນ
ໂທດສຳລັບຄວາມຜິດທີ່ໄດ້ກະທຳໂດຍປະໝາດຫຼືຄວາມຜິດລະຫຼຸໂທດ

ໃນກໍລະນີ (6) ຖ້າເປັນຄວາມຜິດ
ທີ່ໄດ້ກະທຳໂດຍປະໝາດຫຼືຄວາມຜິດລະຫຼຸໂທດ
ຕ້ອງເປັນກໍລະນີທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ນາຍຈ້າງ
ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ



ກົດກະຊວງຄຸ້ມຄອງແຮງງານໃນວຽກງານປະມົງທະເລ ພ.ສ. 2557 ແລະທີ່ແກ້ໄຂເພີ່ມຕື່ມ

ໃນກົດຈະການປະມົງທະເລທີ່ມີລູກຈ້າງຕັ້ງແຕ່ໜຶ່ງຄົນຂຶ້ນໄປ
ນາຍຈ້າງຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ຫ້າມຫັກຄ່າຈ້າງລູກຈ້າງຍົກເວັ້ນເປັນການຫັກຕາມມາດຕາ 76
ແຫ່ງພຣະຣາຊບັນຍັດຄຸ້ມຄອງແຮງງານ ພ.ສ. 2541
2. ຫ້າມເອົາຫຼືຮັບຫຼັກປະກັນຈາກລູກຈ້າງ ເວັ້ນແຕ່ເປັນວຽກຕາມທີ່ກຳນົດ
ໃນປະກາດກະຊວງແຮງງານ ເລື່ອງຫຼັກເກນແລະວິທີການເອົາຫຼືຮັບຫຼັກປະກັນການ
ເຮັດວຽກ ຫຼືຫຼັກປະກັນຄວາມເສຍຫາຍໃນການເຮັດວຽກຈາກລູກຈ້າງ
3. ຫ້າມຮັບລູກຈ້າງອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ເຮັດວຽກ
4. ຕ້ອງຈັດໃຫ້ລູກຈ້າງມີເວລາຝັກ ບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 10 ຊົ່ວໂມງ
ໃນລະຫວ່າງການເຮັດວຽກ 24 ຊົ່ວໂມງ ແລະບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 77 ຊົ່ວໂມງ
ໃນໄລຍະເວລາການເຮັດວຽກ 7 ວັນ
5. ຕ້ອງເຮັດສັນຍາຈ້າງເປັນໜັງສືທີ່ມີຂໍ້ຄວາມຖືກຕ້ອງກົງກັນຈຳນວນ
ສອງສະບັບ ໂດຍມອບໃຫ້ລູກຈ້າງເກັບໄວ້ຝ່າຍລະໜຶ່ງສະບັບ
6. ຕ້ອງນຳໂຕລູກຈ້າງໄປລາຍງານໂຕຕໍ່ພະນັກງານກວດແຮງງານຢ່າງນ້ອຍ
ປີລະເທື່ອນັບແຕ່ມີເຮັດສັນຍາຈ້າງ
7. ໃນກໍລະນີທີ່ມີລູກຈ້າງຕັ້ງແຕ່ 10 ຄົນຂຶ້ນໄປ ນາຍຈ້າງຕ້ອງເຮັດ
ທະບຽນລູກຈ້າງເປັນພາສາໄທແລະເກັບໄວ້ທີ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານ
ກວດແຮງງານກວດສອບ ແລະສົ່ງສຳເນົາທະບຽນລູກຈ້າງພາຍໃນ 30 ວັນ
ນັບແຕ່ວັນທີ່ເລີ່ມຈ້າງລູກຈ້າງເຂົ້າເຮັດວຽກ
8. ນາຍຈ້າງຕ້ອງເຮັດເອກະສານການຈ່າຍຄ່າຈ້າງແລະຄ່າເຮັດວຽກ
ໃນມື້ຝັກໄວ້ທີ່ສະຖານທີ່ທີ່ເຮັດວຽກ ໂດຍລະບຸຊື່ນາມສະກຸນ ຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ໃນວ
ຽກງານການປະມົງທະເລ ອັດຕາຄ່າຈ້າງແລະຄ່າເຮັດວຽກໃນມື້ຝັກແລະໃຫ້ລູກຈ້າງ
ລິງລາຍມືຊື່ໃນເອກະສານໄວ້ເປັນຫຼັກຖານເມື່ອມີການຈ່າຍຄ່າຈ້າງແລະຄ່າເຮັດວຽກ
ໃນມື້ຝັກ

10. ການຈ່າຍເງິນເປັນລາຍເດືອນ ລູກຈ້າງຈະໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງບໍ່ນ້ອຍກວ່າ ອັດຕາຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າລາຍວັນຄຸນ 30 ວັນ

11. ໃຫ້ນາຍຈ້າງຈ່າຍຄ່າຈ້າງແລະຄ່າເຮັດວຽກໃນມື້ພັກຜ່ານບັນຊີ ທະນາຄານຂອງລູກຈ້າງ ໂດຍນາຍຈ້າງເປັນຜູ້ອອກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການໂອນເງິນ ເຂົ້າບັນຊີທະນາຄານຂອງລູກຈ້າງ

12. ຕ້ອງຈັດໃຫ້ລູກຈ້າງມີມື້ພັກປະຈຳປີໃນປີໜຶ່ງບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 30 ວັນ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງບໍ່ນ້ອຍກວ່າອັດຕາຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ ຖ້າໃຫ້ລູກຈ້າງເຮັດວຽກໃນມື້ພັກ ໃຫ້ຈ່າຍເງິນເພີ່ມຂຶ້ນອີກບໍ່ນ້ອຍກວ່າໜຶ່ງເທົ່າ

13. ໃຫ້ລູກຈ້າງມີສິດລາປ່ວຍໄດ້ເທົ່າທີ່ປ່ວຍແທ້ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງປີໜຶ່ງ ບໍ່ເກີນ 30 ວັນເຮັດວຽກ

14. ຕ້ອງຈ່າຍເງິນໃຫ້ລູກຈ້າງບໍ່ນ້ອຍກວ່າຮ້ອຍລະຫ້າສິບຂອງຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ ກໍລະນີທີ່ລູກຈ້າງໄປຕົກຄ້າງຢູ່ໃນຕ່າງປະເທດເນື່ອງຈາກການເຮັດວຽກໃຫ້ນາຍຈ້າງ

15. ຕ້ອງດຳເນີນການຫຼືອອກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສົ່ງລູກຈ້າງກັບສະຖານທີ່ທີ່ ຮັບລູກຈ້າງເຂົ້າເຮັດວຽກໃນກໍລະນີເຮືອອັບປາງ ລູກຈ້າງປະສົບອັນຕະລາຍ ເຈັບປ່ວຍ ຫຼືເສຍຊີວິດ ຫາກໜ່ວຍງານລັດຖະບານເປັນຜູ້ສົ່ງໂຕລູກຈ້າງກັບໃຫ້ມີສິດໄລ່ເບ້ຍ ເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປຄືນຈາກນາຍຈ້າງ

16. ນາຍຈ້າງຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີອາຫານແລະນ້ຳດື່ມທີ່ສະອາດ ຖືກສຸຂະລັກສະນະ ຫ້ອງນ້ຳແລະຢາທີ່ພຽງພໍໃຫ້ເໝາະສົມກັບການເຮັດວຽກແລະໄລຍະເວລາທີ່ລູກຈ້າງ ຢູ່ເທິງເຮືອ

17. ນາຍຈ້າງເຊິ່ງເຮັດການປະມົງນອກນ່ານນ້ຳໄທ ຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີອຸປະກອນ ຫຼືລະບົບສື່ສານຜ່ານດາວທຽມ ທີ່ຮອງຮັບການສົ່ງຂໍ້ຄວາມໄດ້ບໍ່ຕ່ຳກວ່າ 1 ເມກະໄບ (MB) ຕໍ່ຄົນຕໍ່ເດືອນ ໃຫ້ລູກຈ້າງບໍ່ຫນ້ອຍກວ່າ 1 ໃນ 4 ຂອງລູກຈ້າງທັງຫມົດເທິງເຮືອ ສາມາດເຂົ້າເຖິງແລະໃຊ້ໃນການຕິດຕໍ່ຫຼືປະສານງານກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ຫຼືຜູ້ນຳໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ ໂດຍນາຍຈ້າງເປັນຜູ້ອອກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫາກອຸປະກອນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ ນາຍຈ້າງ ຕ້ອງຈັດຫາອຸປະກອນອື່ນທົດແທນຈົນກວ່າ ຈະສ້ອມແປງຫລືແກ້ໄຂອຸປະກອນ

18. ໃຫ້ຂາຍຈ້າງໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ລູກຈ້າງກ່ຽວກັບສະພາບການເຮັດວຽກ ການໃຊ້ເຄື່ອງມື ສຸຂະພາບ ອະນາໄມ ສະພາບຄວາມເປັນຢູ່ ແລະອຸປະກອນປອດໄພ ເທິງເຮືອກ່ອນເຮັດວຽກ

ພຣະຣາຊບັນຍັດຄົນເຂົ້າເມືອງ ພ.ສ. 2522

ພຣະຣາຊບັນຍັດຄົນເຂົ້າເມືອງ ພ.ສ. 2522 ກຳນົດໃຫ້ຄົນຕ່າງດ້າວ
ຖ້າຢູ່ໃນຣາຊອານາຈັກເກີນ 90 ວັນຕ້ອງລາຍງານໂຕແຈ້ງທີ່ພັກອາໄສຕໍ່ພະນັກງານ
ກວດຄົນເຂົ້າເມືອງທຸກ 90 ວັນ

ບົດກຳນົດໂທດ

ກໍລະນີຫາກຄົນຕ່າງດ້າວ ເຊິ່ງຢູ່ໃນຣາຊອານາຈັກເກີນ 90 ວັນ
ຕ້ອງລາຍງານໂຕແຈ້ງທີ່ພັກອາໄສຕໍ່ພະນັກງານກວດຄົນເຂົ້າເມືອງທຸກ 90 ວັນ
ໂດຍຫາກຄົນຕ່າງດ້າວບໍ່ມາລາຍງານໂຕທຸກ 90 ວັນ ມີຫຼັກເກນຂໍ້ຄວນຮູ້ແລະໂທດດັ່ງນີ້

1. ການຮັບແຈ້ງທີ່ພັກອາໄສ ກໍລະນີຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ເກີນ 90 ວັນ
ບໍ່ແມ່ນເປັນການຂໍຢູ່ຕໍ່ໃນຣາຊອານາຈັກ

2. ເມື່ອຄົນຕ່າງດ້າວເດີນທາງອອກນອກຣາຊອານາຈັກ ເມື່ອເດີນທາງກັບມາ
ໃຫ້ເລີ່ມນັບເວລາ 90 ວັນ ໃໝ່ທຸກກໍລະນີ

3. ຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ໃດຢູ່ເກີນກວ່າ 90 ວັນ ບໍ່ແຈ້ງທີ່ພັກອາໄສຕໍ່ພະນັກງານ
ເຈົ້າໜ້າທີ່ຫຼືແຈ້ງຊ້າກວ່າທີ່ກຳນົດ ຕ້ອງມາລາຍງານໂຕດ້ວຍຕົນເອງ
ແລະເສຍຄ່າປັບໄໝຈຳນວນ 2,000 ບາດ

ຫຼືຄົນຕ່າງດ້າວຖືກຈັບກຸມໂຕມາບໍ່ວ່າກໍລະນີໃດໆ
ຕ້ອງເສຍຄ່າປັບໄໝຈຳນວນ 4,000 ບາດ



ການຂໍຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນປະເທດໄທ

ຫາກປະສົບບັນຫາລະຫວ່າງການເຮັດວຽກໃນປະເທດໄທ ສາມາດຕິດຕໍ່ຂໍຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຕາມໜ່ວຍງານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1

ສະຖານເອກອັດຄະລາດຊະທຸດ
ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ
ປະຊາຊົນລາວ ປະຈຳປະເທດໄທ

520,502/1-3 ຖະໜົນປະຊາອຸທິດ
(ຊອຍສະໜະການປະມຸນ)

ເຂດວັງທອງຫລວງ ກຸງເທບມະຫານະຄອນ

2

ແຈ້ງເຫດດ່ວນເຫດຮ້າຍ
ສຳນັກງານຕຳຫຼວດແຫ່ງຊາດ

ສາຍດ່ວນ

Hot Line 191

3

ເຈັບປ່ວຍສຸກເສີນ

ແຈ້ງສາຍດ່ວນ

Hot Line 1669

4

ການຂໍຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນປະເທດໄທ
ສ່ວນຂອງກະຊວງແຮງງານ

- ປະສົບບັນຫາດ້ານແຮງງານ
ຕິດຕໍ່ກະຊວງແຮງງານ ສາຍດ່ວນ **Hot Line 1506**

- ແຈ້ງຂໍຮ້ອງຮຽນການຈ້າງວຽກບໍ່ເປັນທຳ
www.labour.go.th/helpme ຫຼື
Hot Line 1546

- ຂໍຄຳປຶກສາແລະແນະນຳ ປະສານຈັດຫາ
ທີ່ຝັກຊົ່ວຄາວລະຫວ່າງລໍຖ້າການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ
ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ສູນຮ່ວມບໍລິການຊ່ວຍ
ເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວ 10 ສູນ ທີ່ປະຈຳທີ່ສຳນັກງານ
ຈັດຫາວຽກຈັງຫວັດ ດັ່ງນີ້

ສູນຮ່ວມບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວ
ຈັງຫວັດສະມຸດປາການ **ໂທ 0 2395 5991-2**

ສູນຮ່ວມບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວ
ຈັງຫວັດສະມຸດສາຄອນ **ໂທ 0 3446 9327**

ສູນຮ່ວມບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວ
ຈັງຫວັດຊົນບຸຣີ **ໂທ 0 3839 8057**

ສູນຮ່ວມບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວ
ຈັງຫວັດຊຽງໃໝ່ **ໂທ 09 8123 4250**

ສູນຮ່ວມບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວ
ຈັງຫວັດຕາກ **ໂທ 0 5556 3639-40**

ສູນຮ່ວມບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວ
ຈັງຫວັດຂອນແກ່ນ **ໂທ 04 3330 197-9 ຕໍ່ 24**

ສູນຮ່ວມບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວ
ຈັງຫວັດນະຄອນຣາຊສີມາ **ໂທ 08 6468 7563**

ສູນຮ່ວມບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວ
ຈັງຫວັດຣະນອງ **ໂທ 09 3795 8855**

ສູນຮ່ວມບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວ
ຈັງຫວັດສຸຣາດທານີ **ໂທ 08 8752 5925**

ສູນຮ່ວມບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແຮງງານຕ່າງດ້າວ
ຈັງຫວັດສົງຂາ **ໂທ 08 8591 0091**

5

ກໍລະນີເດີນທາງເຂົ້າ
ຫລືອອກ ນອກ ປະເທດ
ສຳນັກງານຕຳຫລວດ
ກວດຄົ້ນເຂົ້າເມືອງ

ສາຍດ່ວນ 1178

6

ກໍລະນີຖືກລະເມີດສິດ
ຕິດຕໍ່ສາຍດ່ວນ
ຫ້ອງການຄະນະ ກຳ ມະການ
ສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ

Hot Line 1377

7

ຫາກສົງໃສ
ຫຼືຝັບເຫັນການຄ້າມະນຸດ
ຕິດຕໍ່ສາຍດ່ວນ ສູນຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມ
ກະຊວງຝັດທະນາສັງຄົມ
ແລະຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງມະນຸດ

Hot Line 1300



สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว
สำนักทุนแม่ชื่อนานาชาติ
กรมการเจ้าหน้าที่ กระทรวงแรงงาน
กับงานจัดหางาน ภาชนะบรรจุ

สายด่วน 1694

สายด่วน 1694

www.doe.go.th